Пролетарі всіх країв єднайте ся!

Освободжене робітників має бути ділом самих робітників!

A Gerylevich
Box 282

РОБОЧИЙ НАРОД

ROBOTCHYJ NAROD WORKING PEOPLE.

ОРГАН УКРАЇНСЬКОЇ СОЦІЯЛ - ДЕМОКРАТІЇ В КАНАДІ.

РІК IX. Ч. 26. СЕРЕДА, 4 ЛИПНЯ 1917. WINNIPEG, MAN. WEDNESDAY, JULY 4th 1917. No. 26. VOL. IX.

УСПІШНИЙ НАСТУП РОСІЙСЬКИХ ВІЙСЬК В ҐАЛИЧИНІ.

Лондон, 3 липня. — Російські війська почали новий сильний наступ в Галичині. Наступом руководить ґен. Брусілов. Російські війська здобули три селї і місточко Зборів і взяли в полон около 16,000 австрійсько-німецького війська. Сей наступ викликав серед Німців і Австрійців майже панїку.

Міністер війни Керенський, котрий через кілька днів промовляв до салдатів на фронті за наступом, сам повів їх до бою. Се викликало великий запал у салдатів.

Керенський став героєм дня в Росії. Розентузіязмовані товпи народа в Петрограді устроїли великі демонстрації з приводу першої побіди російських військ на фронті від часу революції. Демонстранти несли портрет Керенського і ґен. Брусілова.

АВСТРІЙСЬКО - НІМЕЦЬКІ ВІЙСЬКА ОПУСКАЮТЬ БЕРЕЖАНИ.

Лондон, 3 липня. — Кореспондент Райтера з Петрограду доносить, що російські війська окружають місто Бережани з північного і полудневого сходу і полудня та що се приневолило австрійсько-німецькі війська до евакуації Бережан. Російські війська посувають ся в напрямі Львова на лінії около 20 миль довгій. Дотепер здобули они поверх 18,000 полонених.

Російська армія, що стоїть на Волини вздовж зелїзної дороги Ковель-Луцк приготовляє ся також до наступу.

СОЦІЯЛІЗМ В РОСІЇ ГОРОЮ.

Що соціялізм здобуває що раз більше сили, і впливу і пресїжу в Росії, видно з того факту, що всеросійський конґрес робітників приняв резолюцію складаючи за все зроблене в Росії відвічальність на соціялістичних міністрів.

Резолюція зазначує також, що рада годить ся на всї кроки предприняті в справі мира.

Резолюція зістала принята 543 голосами проти 126 голосів, як доносить телеґрама до жидівського соціялістичного дневника "Форвертс", одержана від петроградського кореспондента.

Між иншим в телеґрамі говорить ся:

"Конґрес відкинув домаганя деяких радикальних елементів про усунене теперішного правительства.

"Конґрес, проти волї крайно лївих ґруп, видав відозву до робітників петроградських аби вертали до роботи.

"Рада козаків виповілась за дальшим провадженем війни".

Безпорядки поволи зникають.

АМНЕСТІЯ ДЛЯ ЧЕСЬКИХ ПРОВІДНИКІВ.

Копенгаґа, 3 липня. — Наспівша сюди спеціяльна вістка з Відня доносить, що австрійське правительство дало амнестію чеським провідникам Кльофачови і Др-ови Крамажови, котрі були оскаржені за зраду держави. Амнестія позволяє їм обидвом вернути на їхні посольські місця в парляменті. Сей поступок правительства вважають за політичну сензацію великого значіня.

ЄЩЕ ОДНА АМНЕСТІЯ.

Амстердам, 3 липня. — Австрійський цїсар Карл дав амнестію цивільним горожанам, котрі були засуджені за зраду, обиду маєстату, провини заколочуваня публичного спокою і за розрухи. Вістка про сю амнестію викликала сензацію в парляментарних кругах і сподіють ся що она буде мати добрий вплив на дальший хід парляментарної сесії.

З ІШПАНСЬКИМ КОРОЛЕМ КРУТО.

Здаєть ся мусить злазити з трону.

Ішпанському королеви Альфонсови також не везе. Хотять його добрі люди, таки Ішпанці, з трону зсунути. Соціялісти і радикали злучивши ся в один републиканський "бльок" постановили видати революційний проти- монархістичний маніфест. В додатку до того навіть монархістично-реформаторська партія змінила свою традиційну позицію і заявила ся за републикою. Правительство Альфонса поспішило знести конституційні ґаранції, але се не помогло а погіршило положенє і для "файного" королика нема здаєть ся ратунку. Видно ширить се революційна пошесть навіяна з Росії. Дрожать перед нею короновані стовпи.

Альфонс, як що правдиві вісти подає преса, зрозумів своє безвихідне положенє, так що вже і на републику згодивби ся, лиш хоче, щоб його президентом вибрали. Знає псявіра що президентом в нинїшнім ладі також не зле бути.

ХІНЦІ ЗНОВА МАЮТЬ ЦІСАРЯ.

Морока з тими коронованими бездільниками. Все їм тільки панувати хочеть ся. Освободив ся був хінський нарід від тої поганї, завів собі републиканьський устрій і здавало ся все піде до лучшого. А ту, на тобі... Телеґрами приносять вістку з Пекіну, що молокосос цїсар хінський Гсуан Тунґ знова засів на тронї під протекцією ґен. Чанґ Гсунґ.

Президент погибшої хінської республики має нинї зрезиґнувати . Ну, тасе, не дуже дивно, бо се діє ся в Азії.

НІМЕЦЬКІ СОЦІЯЛІСТИ ХОЧУТЬ РАДИТИСЬ З РОСІЙСЬКИМИ.

Копенгаґа, 25-го червня. — Німецькі соціялісти, відламку більшости висказали своє бажанє порадитись з Радою Робітничих і Салдатських Послів, ще перед загальною конференцією, після того як одержали запрошенє на мирову конференцію до Штокгольму.

РОСІЙСЬКІ ВИГНАНЦІ ВЕРНУВШИ В ПЕТРОГРАД, ЗАКЛАДАЮТЬ ТОВАРИСТВО ПРИЯТЕЛІВ СВОБОДИ ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВ.

Надіють ся заохотити до боротьби в Америці для скиненя автократії — уважають яку небудь візію соціяльного мира в сьвіті як химеру так довго як істнує капіталізм.

Вашінґтон. — Російські політичні збігці вернувши з Ню Йорку до Петрограду, зорґанізували товариство "Приятелів Американської Свободи" після донесень які наспіли сюди.

Вони надіють ся в сей спосіб заохотити до боротьби в Америці в цїли скиненя капіталістичної автократії, боротьба котрої вони є переконані з особистих досьвідів тут, не повинна нїколи бути легковажена аж економічна демократія сьвіта зістане, без жадних сумнївів осягнена.

Вони уважають, що всяка надія на соціяльний мир в сьвіті є химерною так довго, доки ся капіталістична автократія буде позіставати разом з наємною армією козаків, адвокатів, підплачуваними репрезентантами, судами і її тайна система шпіонства, зі спеціяльними привілеями пресою.

Не оглядають ся на маси.

Без сумнїву слїдуючий амбасадор, котрий зістане висланий через соціялістичну більшість, в Росії принесе сю новину до правительства Злучених Держав. Проф. Борис Бахматєв, голова російської місії, котра явила ся в конґресї в суботу, була вибрана через Мілюкова і оставила Петроград ще перед тим нїм сентімент соціялістичної і робочої кляси про революцію знайшов вираз в поваленю Мілюкова. Остаточно,Бахматєв не репрезентує сучасну правительственну тенденцію в Росії, і є тут на се щоби приподобати ся нашим бізнесменам і старої школи політикерам капіталізму, своїм поведенєм в Америці. Між Рутом в Петрограді а Бахматєвим в Вашінґтонї, робоча кляса Росії і Америки не знаходить ріжниці.

Як пресовий аґент російсько ї місії являєть ся якийсь Сикін, звязаний з заграничним міністеріюм в Петрограді. Коли запитаний про російський соціялістичний рух, сей елеґантний панок заявив, що російскі соціялісти є **"добрі"** соціялісти, що вони не бажають більше нїчо як те, що вже здобуло ся для свободи, на примір в Злучених Державах.

Стрінув всї очікуваня.

Се є, розумієть ся, спосіб місрепрезентації ми і сподївали ся від російської амбасади перед послїдним днем марця. Є се спосіб, що був завше уважаний в німецькій і анґлійській амбасаді, а до певного степеня і в нашім стейтовім департаменті. Він не здурить до пониженя нової Росії.

МАЙНЕРИ ПІВН. ОНТЕРІО ГОЛОСУЮТЬ ЗА СТРАЙКОМ.

Майнери північної части провінції Онтеріо рішили вийти на страйк, єсли їхні домаганя не зістануть вдоволені. Они домагають ся підвисшеня платнї.

Робітники уважайте, щоб ви не поїхали за скебів і щобисьте потім не жалували на свій нерозум.

В КОПАЛЬНЯХ НА ЗАХОДІ ВІДНОВЛЕНО РОБОТУ.

Келґари, Алта. 3 липня. — Вісти з усїх копалень 18-го копальняного дістрікту виказують, що майнери пішли сего раня до роботи. Майже всї услівя ставлені майнерами зістали приняті і правительственний контрольор В. Г. Армстронґ приказав завідателям копалень їх престерігати.

В богатьох копальнях не можна дістати достаточного числа робітників, бо они в часї страйку порозїздили ся до інших робіт.

Д. М.

Fernie, B. C. 2-го липня, 1917.

Страйк в майнах на Заході закінчив ся. Робітники виграли. Угода зроблена на один рік між обома сторонами. Підвишку дістали 27½ %. Дістали лїпші услівя як також, що найголовнїйше, позбули ся тої точки, яку оперейтори силою хотїли впхнути до угоди, а се накладанє по 1 дол. кари за кождий день, коли робітник з якої причини не вийде до роботи.

Українським робітникам треба більше участь брати в орґанізації майнерській і старатись також з між своїх товаришів мати кількох репрезентантів в нїй, коли прийде до виборів, то більше на будуче будуть знати про ріжні юнїйні справи. До працї товариші!

ПАРТІЙНИЙ РУХ НА ЗАХОДІ ЗНОВА ОЖИВ.

Товариші з заходу повідомляють нас, що партійний рух, котрий з вибухом страйку був припинив ся, бо богато товаришів повиїздило в другі місця Канади, тепер знова живе. Потрібно буде коньше вислати туди орґанізатора.

ТОВ. ГР. СЕМЕШКО ВІДІХАВ 30-го ЧЕРВНЯ ДО РОСІЇ.

Тов. Гр. Семешко, відомий український журналїст, редактор укр. соц. дневника "Робітник", відїхав 30-го червня до Росії через Японію. Не довго до його відїзду йому случила ся прикра пригода. Підчас його побуту в Ню Йорку він поховзнув ся на мокрій долївці, упав і зломив собі ногу. Той випадок й припізнив був його відїзд, бо мусів пролежати якийсь час в шпитали. Відїзджаючи він еще мусів іти на корабель на кулях. Що гірше, йому може прийдеть ся робити ще одну операцію, єсли що нога не поправить ся.

З відїздом т. Гр. Семешка до Росії, ми втратили, можна сьміло сказати, найкращого українського журналїста, якого колинебудь мали Українцї по сім боцї Атлянтику. Правда, дуже не любили т. Семешка всякі "гандлярі", що торгують ту інтересами нашого народа, всї народні обманцї і дуже боялись пекучої "сатирки" того "рижобородого редактора", як його звали, за те завоював він собі симпатію широкої маси наших еміґрантів-робітників, котрі тепер жалують, що він відїхав від них.

Тільки т. Семешко відїзджаючи з Америки не оставив нашого дїла і не оставив нас в забутю. Він буде дальше працювати для нашої справи як і ту працював, тільки в іншому місцї, а нам буде часто писати до "Робочого Народа" і "Робітника" з України.

Тож пожелаймо йому кріпкого здоровля і сили до дальшої, вдячнїйшої працї для добра робочого люду.

БРЕХНЕЮ І ПЯСТУКОМ ПРОТИ СВОБОДИ СЛОВА.

В недїлю, 1-го липня ми були сьвідками еще одної "побіцїну убити свободу слова в Вінніпеґу. На ту недїлю був скликаний проти-конскрипційний мітінґ, під отвертим небом на Market Square. Жовта преса, як попередно так і тепер пустила в курс брехливі вісти про те, що нїбито на мітінґ закликало ся "ворогів Великої Британії", спеціяльними летючками друкованими в "австрійській" (тих іґнорантів нїколи здаєть ся не навчиш, що такої мови нема в сьвітї так як нема "Galician language") нїмецькій, польській і російській мовах, хоч таких летючок нїде не було. Були лише анґлійські оголошеня. Та преса знова "настроїла" жовнїрів проти противників конскрипції. До того шеф полїції сказав, що не позволить на жадний мітінґ на Market Square.

В недїлю зібрало ся на Market Square від 10 до 15 тисяч осіб. В означений час приїхало кількох бесїдників, між іншими т. т. Квін, Риґ і Гуп. Тов. Квін став на крісло і почав промовляти до зібраних. Та по кількох реченях його промова скінчила ся. Товпа жовнїрів кинула ся проміж людий до бесїдника. Проміж робітниками, що окружали і стерегли бесїдників і жовнїрами вивязалась бійка, в котрій чотирох робітників і кількох жовнїрів зістали поранені. Бесїдники тимчасом вийшли з ринку. Побитих робітників еще і арештовано, але випущено відтак на свободу. Жовнїри ще довго гуляли з підростками хлопцями по ринку і бігали поза "Chambers of Commerce." Они кілька разів вривали ся до середини того будинку, думаючи, що там був Діксон (в тім будинку містить ся Діксонів офіс) і другі провідники протиконскрипційної лїґи. Врештї засьпівали "God save" і розійшлись, з кусочками якихсь шматок, про які преса писала другої днини, що се були "трофеї" здобуті на провідниках проти - конскрипційної лїґи.

СТРАЙК БУДІВЛЯНИХ РОБІТНИКІВ В ВІННІПЕҐУ ПРОДОВЖАЄ СЯ.

Страйк будівляних робітників в Віннїпеґу продовжає ся без жадних важнїйших випадків. Наслїдком страйку 2,400 робітників, в тім числї 1, 400 звичайних робітників, 300 мулярів, 450 карпентерів, 125 пломерів, 50 електротехнїків і 75 малярів, не роблять і ждуть полагодженя страйку. Страйколомів нема. Страйкарі здецидовані видержати аж поки їхнї домаганя не будуть вдоволені.

Робітничі юнїї симпатизують зі страйкуючими робітниками і готові їм дати всяку поміч в разї потреби. Всї обставини сприяють страйкови і тому є певні вигляди на побіду страйкарів.

Не можемо однак не згадати підлої роботи деяких таки укр. пявок з "емплоймент офісів", котрі страшать наших страйкуючих робітників, що їх хтось то за страйк заарештує, то що, в надії, що настрашені робітники підуть до роботи і дадуть їм доляра заробити, а позатим може від контракторів щось капне. На щастє наші робітники вже не такі дурні, щоб давали ся брехнею застрашувати.

Але се погано.

ЩО З КОНСКРИПЦІЄЮ?

Дебата при другім читаню конскрипційного законопроєкту вже кінчить ся і правдоподібно завтра, себ то в четвер вечером відбуде ся над ним голосованє.

Правительство плянує реконструкцію кабінету. Правдоподібно певне число лїбералів, котрі є за конскрипцією, згодять ся ввійти до мін. кабінету і тодї будемо мати коалїди" тих, що хотїлиб за всяку цїйне правительство.

Єсли конскрипційний закон буде ухвалений, то правительство буде старати ся о продовженє житя теперішного парляменту. Коли парлямент на се не згодить ся, то будуть нові вибори.

В СПРАВІ І. СТЕФАНЇЦКОГО.

Екз. Ком. У.С.Д.П. на своїм засїданю відбутім 4-го липня, взявши під розвагу безнастанні жалоби товаришів на І. Стефанїцкого, редактора "Робітничого Слова" і те, що він безперестанно веде шкідливу для партії підпольну роботу а домаганя Е. К. партії, щоби він пояснив і оправдав своє поступованє, він просто іґнорує, — рішив суспендувати єго з членьства нашої партії і передати його справу під суд загально-партійного з'їзду, до котрого С. може відкликати ся з своїми оправданями.

Причини суспендованя С. слїдуючі:

Стефанїцкий сьвідомо і умисно ширить брехню про товаришів, що працюють в "Р. Н." про Екз. Ком. і Адм. Ком. "Р. Н." і старає ся викликати недовірє до них всїх та підкопати "Р. Н." і викликати роздори партії.

Він сьвідомо ширить брехню про те, будьтоби в "Р. Н." шафувало ся робітничими грішми, зве товаришів працюючих в "Р. Н." шахраями публичної опінії і троюдить членів партії проти них і партійного заряду.

Коли Стефанїцкий мав якінебудь закиди проти робітників в "Р. Н." або кого небудь іншого в партії він як член партії повинен був віднести ся з сею справою до відповідних зарядів в партії, а в разї потреби до членьства партії або до її з'їзду. Він міг про се остаточно заговорити в партійнім орґанї. Але він сего не зробив, а виступив з брехнями в своїй ґазетї, котрої не читають всї члени нашої партії, але за те читають її люди з поза партії.

Він поступив так, немовби то його в партії нїчо не обовязувало, немовби він був членом партії лише з ласки і то щоб другим диктуваги, але не числить ся з волею других.

Він нехтує постанови приняті загалом членьства в партії і взиває членів, щоб складали революційний фонд на руки якогось революційного комітету в Торонто, який не має нїчо спільного з нашою партією і партія не має над ним контролї, або щоб засилали до "Р. С." підчас, коли у нас є постанова ухвалена цїлою партією, щоби всїлякі фонди на позамісцеві цїли були пересилані до Е. К. нашої партії.

Він веде підпольну роботу проти партійного орґану "Р Н." і заходить так далеко, що навіть не позволяє продавати "Р. Н." в шапі "Р. С."

Він старає ся поширити роздори в партії з певними своїми задними цїлями.

Коли Е. К. зажадав в нього виясненя в справі зачіпки т. П. він просто з'іґнорував се жаданє. Коли того виясненя зажадав в нього торонтонський відділ, він заявив, що зробив се умисно, але жадних оправдань не дасть, бо йому вільно робити то, що йому хоче ся.

Торонтонський відділ нашої партії передав сю справу Е. К. до рішеня. І ми отсим повідомляємо торонт. товаришів, що Стефанїцкий перестає бути членом нашої партії і не має права брати участи в роботї відділу аж до остаточного порішеня загально-партійного з'їзду.

Ширші поясненя в сїй справі, як і протести проти Стефанїцкого, ухвалені конвенцією віннїпеґського, елмвудського і трансконського відділів і монтреальського відділу, будуть за кілька днів розіслані всїм відділам і членам нашої партії. В "Р. Н." їх не містимо, бо не хочемо того рода справами заповнювати сторінки нашої часописи.

За Екз. Ком. У.С.Д.П.
В. Н. Колїсник,
С. Хвалїбоґа,
А. Дзьола.

ПОСМЕРТНА ЗГАДКА.

В недїлю, 1-го липня с. р. померла на ґальопуючі сухоти в шпитали King Edward

ПАРАНЬКА ТРУХАН

жена передплатника "Р. Н.", робітника Івана Трухана.

Покійна походила з села Німовичі, пов. Ярослав, з Галичини. Мала она заледво 26 лїт і оставила троє маленьких дїточок сиротами.

ЗЕМЛЯ ЇЇ ПЕРОМ.

ПІКНІК

Відділу У.С.Д.П і Драм. Кружка ім. В. Винниченка, не відбув ся минувшої недїлї з причини дощу, але відбуде ся

СЛІДУЮЧОЇ НЕДІЛІ, СЕБ ТО 8-го ЛИПНЯ, В

ЛІСТЕР ПАРКУ

ІДЬТЕ ВСІ!

ARCHIVES OF ONTARIO
TORONTO

"ROBOTCHYJ NAROD"
(The Working People)
The official organ of the Ukrainian Social Democratic Party, Affiliated with the S. D. Party of Canada.
Published weekly by
The Executive Committee of the U. S. D. P. of Canada.
at 573 Main St. Winnipeg, Man.
Phone: St. John 1465

M. Popovich, Editor.

Subscription $1.50 a year in Canada.
Elsewhere $1.75.

"РОБОЧИЙ НАРОД"
одинока в Канаді і найстарша в Америці соціял-демократична часопись, орган Укр. Соц. Дем. Партії в Канаді.

Виходить що тижня.

Редактор М. Попович.

Річна передплата на "Р. Н." виносить:
в Канаді $1.50
в других краях 1.75

Рукописий не звертає ся.

За оголошеня редакція "Р. Н." не відповідає.

Адреса до "Р. Н." така:
"ROBOTCHYJ NAROD"
Box 3658, (St. B.) Winnipeg, Man.

Відокремленє Галичини

близьке здійсненя.

Статю сю, присланну нам в послідній хвили т. В. Левинським з Швайцарії, містимо замість редакційної статі в виду її актуальности. Ми хочемо, щоби наш народ в Канаді і Злуч. Державах чимскорше довідав ся про крайню небезпеку, яка грозить нашому народови в Галичині і щоб ми всюди негайно підняли грімкий голос протесту проти заходів польських гегемонів та їх нового опікуна смаркатого австрійського царика.

Не слід нам мовчати; сеж також наша справа. Скажім же гнобителям нашого народа, що ми ніколи не згодимо ся на закріпощенє наших галицьких братів в польську неволю і що всіми силами будемо бороти ся за те, щоби наш народ мав право сам рішати про свою долю. І скажім ще отверто своїм гнобителям, що нашим бажанем є освободити наш народ з під опіки чорножовтого двоголового орла та білої гуски і злучити його з свобідним українським народом в Росії. **Ред.**

ПІД ВПЛИВОМ ПОДІЙ В РОСІЇ.

З хвилею, коли в Росії упав царизм, в Европі, коли не згадувати про Турцію, остали лише дві великі держави, в яких зберіг ся кайзеризм, себто той сам царизм, тільки по европейськи прибраний. Се Німеччина і Австрія. Той факт, що цісарі обох сих держав безпосередно по побіді революції в Росії заповідають в своїх державах демократичні реформи, про які до революції ніхто про них і не думав найкраще ствердже приповідку, яку можна віднести до правителів сих держав: на злодію шапка горить!

Про Німеччину не місце тут говорити. А про Австрію варто згадати хоч кількома словами. Ми не будемо говорити про той страшний режім в сій державі, який настав в ній з хвилею вибуху війни. Він загально відомий. Се режім абсолютизму, тюрми й шибениці. Ми хочемо тільки вказати на те, що власне сей режім рішили за всяку ціну використати два народи і при помочи його укріпити своє домінуюче становище в державі. Се Німці і Поляки. Перші забажали перевести при помочи так зв. §. 14, то є неконституційним способом, без парляменту, заведенне німецької державної мови, поділ Чехії на національні округи і запевненне німецької парляментарної більшости через відокремленне Галичини. Німецький Національний Союз, котрий обеднює всї майже більше німецькі партії, виделегував до теперішнього кабінету гр. Клям-Мартініца двох своїх мужів довіря Урбана і Бернрайтера, з котрих перший обняв міністерство торговлї а другий міністерство без теки, тільки під сею умовою, що австрійське правительство переведе в дійсність висше згадані домагання. Таксамо Поляки рішили за всяку ціну добитись відокремленя Галичини при помочи §. 14 а над сим мав пильнувати польський міністер без теки, п. Бобжинський.

Упадок царизму і побіда революції в Росії прийшли і Німцям і Полякам (та загалом всім гнобителям!) дуже не на руку. Заскочене сими подіями, австрійське правительство рішилось на скликанне парляменту — як відомо, Австрія се одинока держава в світі, котра за час війни ні разу не скликала парляменту! — і то без попереднього утворюваня при помочи §. 14 тих передумов, яких домагали ся Німецький Національний Союз і Поляки. Се рішенне австрійського правительства викликало міністерську крізу. Два висше названі німецькі міністри і п. Бобжинський зголосили димісію. Чому Німці спротивили ся рішенню правительства, се ясно: вони хочуть мати в парляменті запевнену німецьку більшість а тимчасом верховодяче становище в державі. А Поляки тому, бо бажають на всякий випадок, як би не склали ся відносини на території Галичини на основі всяких подій і мира, мати за собою довершений факт утвореня польського державного організму, в якого склад входив би український нарід Галичини.

Цісар димісії німецьких міністрів не приняв. Він запросив їх до себе і мабуть вдалось йому їх вповні заспокоїти, коли оба міністри свою димісію цофнули. Видима річ, цісар Карло І приобіцяв Німцям, здійснити їх домагання в конституційній дорозі.

Не так легко пішло з Поляками. Вони вперли ся на свому, то є на тому, щоби перевести відокремленне Галичини при помочи §. 14 проти волї цілого українського народу. Польське Коло заповіло рішучу опозицію.

Справа отже з відокремленнем Галичини повисла на якийсь час в повітрі.

ПОЛЬСЬКИЙ ПРОЄКТ ВІДОКРЕМЛЕННЯ ГАЛИЧИНИ.

Змагаючи з залізною енергією до осягнення своєї мети, польське коло змобілізувало всї сили польського громадянства — політиків, професорів державного права, економістів, щоб як найшвидше виробити повний законопроєкт про відокремленне Галичини, себто про її відношенне до державної цілости і її внутрішну орґанізацію. Сю працю вже покінчено і 24 цьвітня еляборат затверджено на повнім засіданю кола. Еляборат сей — се в головному праця п. Бобжинського, того самого, що за часів свого намісникованя в Галичині підлизував ся Українцям, як їх приятель та був пропагатором так зв. польсько-української угоди.

Еляборат — як доносить "Nowa Reforma" — представляєть ся як повний проєкт нової конституції для "королівства Галичини" і установляє відношенне сього краю до "австрійського цісарства". Галичина одержує власне правительство — державний секретаріат (Sekretaryat Stanu), зложений з державних секретарів, відповідальних перед соймом. На чолї галицького правительства стоїть канцлер, іменований цісарем з круга сойму. Закони, ухвалені соймом королівства Галичини, предкладає галицьке правительство просто монархови до санкції, так само внесене о амнестію. Австрійське правительство складає присягу також на галицьку конституцію. З хвилею відокремленя Галичини Поляки виступають з парляменту і тратять всякий вплив на австрійське законодавство, на склад і політичний напрям австрійського правительства. Природним наслідком сього нового стану є утворене власного галицького правительства й вивіноваття його компетенцію для всїх тих справ, для яких доси була компетентна Державна Рада як зелізниці, гірництво, монополї, податковість і т. д. Нова галицька конституція вичисляє також всї справи, які автоматично переходять з компетенції Відня до компетенції галицького законодавства; отже власна фінансовість, власне судівництво в усїх інстанціях. Адмінїстрація Галичини буде значно упрощена. Подвійність зникне. Край буде поділений на "землї" ("ziemie") з президентом на чолї, а "землї" на "повіти" з повітовими старостами. "Земель" має бути 12; Львів і Краків творити муть окремі одиниці. Інституція міністра для Галичини остає. Крім того канцлер мати ме в раді міністрів дорадчий голос в галицьких справах.

Сей проєкт відокремленя Галичини, п. Бобжинський зобовязав ся, як доносить Neue Frei Presse, перевести в дійсність при помочи §. 14, то є перед скликаннем парляменту і перед заключенням мира.

Близші подробиці про основи сього проєкту приносить краківський "Czas" з 19 квітня. Тут подамо тільки ті, що відносять ся до українського народу в відокремленій Галичині.

Отже сойм відкремленої Галичини складав би ся з двох палат: палата послів і сенату. Палата послів числила би 228 послів, з того 62 Українців. Вибори на основі 4-членного права і національного катастру. В палаті послів були би дві національні курії, з яких кожда окремо пореводила би вибори з палати (крім выбору маршалка, якого вибирав би цїлий сойм), а також самостійно полагоджувала би на основі національного катастру безпосередних податків видатки на економічні і культурні цїли. Сенат складав би ся 130—140 членів і входили би до нього: члени цісарської родини, замешкалі в Галичині, 17 вірилістів (епископи, ректори), 45 членів, вибраних з великої посілости земельної (один мав би бути Українець), представників самоуправних тіл, члени з торговельних палат, члени доживотні і дідичні.

Крім сих фактичних даних "Czas" простує "поголоски про "зрутенізоване" Східної Галичини, заявляючи: "Українському населеню є признана широка міра національних свобід і прав, але без жадної "кривди" польського елєменту."

Як бачимо отже, польський сей проєкт відокремленя Галичини є просто цинічною наругою над українським народом, котрий в сім краю що до скількости своєї рівнаєть ся майже Полякам. Проєкт спихає українське населене в Галичині до безвиглядної національної меншости і засуджує його на повільну денаціоналїзацію. Проєкт не дає навіть Українцям так зв. "культурної автономії", себто право, їм самим рішати й порядкувати свої національно-культурні справи, а робить вповні залежним національний розвиток укр. народу від волї польської більшости. Проєкт дає Українцям під нинїшний момент, коли стільки говорить ся про права народів і про національне самоозначенне, лише мізерні охлапи, які перед війною, при инших обставинах, давала Українцям галицька соймова реформа. Захланність галицької Польщі на українські землї і панованне над українським народом безприкладна.

ЦІСАР КАРЛО І І ПОЛЯКИ.

Перші вражіння від побіди російської революції в Росії, що так сильно потрясли опінією усього світа, проминули. Колиж появилась деклярація російського тимчасового правительства, в якій воно заговорило про цїли війни і мир без анексій і без відшкодовань, Австрія відітхнула, почуваючи забезпечене свого істнованя і цілости своїх границь. Відбилось се і на її відношенню до польсько-українського спору. Бажаючи за всяку ціну мати по свому боцї Поляків під теперішню історичну хвилю, вона рішилась залагодити польську крізу і поробити важні кроки задля переведеня в дійсність проєкту про відокремленне Галичини.

"Gazeta Wieczorna" з дня 25 квітня писала: На суботнїм засіданню парляментарної комісії польського кола презес Білінський здав справу з авдієнції у монарха і з конференції з гр. Черніном (міністер загран. справ) і гр. Клям-Мартінїцом (президент міністрів). Презес кола зазначив з натиском прихильне й льояльне становище корони супроти Поляків. Під впливом гр. Черніна виринув новий проєкт полагодженя крізи. Близші подробиці сього проєкту невідомі. Відомо тільки, що ходить тут о нову торжественну декларацію, яка заповідалаби відокремленне Галичини. Кажуть, що ся деклярація має бути більш конкретна ніж дотеперішна і входити в meritum справи. Парляментарна комісія польського кола поручила окремому субкомітетови перестудіювати новий проєкт і відложила наради до неділї 5 год. вечером. В неділю перед пол. радив субкомітет над сим проєктом в присутности п. Бобжинського. Вислід нарад держать в тайні. Чи сей проєкт усуне крізу? Цїнною прикметою його є те, що він входить в meritum справи відокремленя Галичини а слабою те, що не подає способу, як відокремленне могло би бути переведене. Бо теперішне правительство стоїть дальше на тім, що відокремленне шляхом октройованя є нині неможливе.

Через 2 дні віденські дневники принесли автентичний текст зобовазаня правительства супроти польського кола. Та часть, яка відносить ся до відокремленя Галичини, звучить:

"Правительство хоче з цілою повагою постояти за здійсненнем цісарського письма з дня 5 падолиста 1916 р. В тій цїли має воно намір безпроволочно порозуміти ся з польським колом і взяти під увагу програму, яку воно має виставити, й по змозї як найбільше її узгляднити. Самозрозуміло, буде правительство при тім старати ся осягнути зближенне обох заселюючих королівство Галичину народів.

А 5 мая відбув ся торжественний приїзд цісаря Карла І і його жінки до Кракова, де він в присутности президента міністрів гр. Клям-Мартініца, польського міністра Бобжинського і намісника Галичини, гр. Гуйна зложив незвичайно важні заяви в користь Поляків. На промову презеса польського кола, п. Білінського, в якій бесідник згадав про вірність польського народу супроти корони і дякував за переведенне в дїло акту з 5 падолиста, відповів цісар:

"З надзвичайною радістю чую про заяви випробованого віддання і посвяченя, які Ви вимагали іменем польського представництва і радо користаю з нагоди, щоби згадати про вірність, яку Ваш край заховав в тяжких воєнних хвилях. Будьте панове певні мого найгорячійшого зрозуміння потреб вашої вітчини в тих великих часах. Особисті відносини, оживлені взаїмним довірем, яке витворило ся між моїм стрийним дїдом і Поляками, бажаю вдержати і для себе. Перенятий сердечною симпатією до польського народу і розуміючи його почування, бажаю співдїлати в будові свіжо утвореної польської держави і перевести в дїло письмо бл п. мого попередника з дня 5 листопада 1916 року. Нехай край бачить у тім поважний знак мого великого довіря, яким має бути утверджена згода обох народів, що замешкують край а Галичина має бути тим сердечнїйше зобовязана менї й мому домови".

Отсї слова Карла І як і зобовязання австрійського правительства супроти польського кола в справі відокремленя Галичини не можуть оставляти ніякого сумніву що до долї Галичини в найблищому часі. Бажанне Поляків, дістати під своє панованнє 3½мілїоновий український народ сього краю має незабаром вповні здійснитись.

А щоби як слід оцінити значіннє заяви, зложеної Полякам молодим монархом Австрії, наведемо декілька виривків із голосів польської преси про побут Карла в Кракові і про його заяву.

"Czas" з 4 мая писав:

"На його (Карла) побут в Кракові, на слова, які завтра впадуть з його й нашої сторони, має звернені очи і слух цілий край. В столиці держави ведуть ся тепер переговори над кінцевим управильненем нашого відношеня до монархії по думці торжественної обітниці його попередника. Можемо з повною вірою надіяти ся, що вплив монарха не позволить полагодити сеї справи проти наших справедливих управнень.

"На завтрішне принятє монарха має одначе звернені очи не тільки наш край, але також цілий наш нарід. Віддане легіонів Польщі й іменованя остатніх днів (себто іменованє гр. Шептицького (брата митрополита) генерал-губерна тором) скріпити ще сердечний звязок з династією такою популярною на цілім просторі польських земель. Не знаємо, як повернеть ся дальша доля воскресеної польської держави, одначе в кождім разї буде вона потребувати сильної точки опертя і підпертя. Католицька династія, для Польщі щиро прихильна, пануюча над кількана йцяти народами і краями, з яких кождий має признану змогу свобідного розвитку й рівноправности, така династія і підлягаюча її держава є природним опікуном польської держави."

"Gazeta Wieczorna" обговорюючи значіне по буту цісаря в Кракові пише про польско-українські відносини в Галичині: "Усамостійнене нашого краю станеть ся певне тим чого бажає собі цісар Карло: фундаментом польско-української згоди. Бо чим більше прав мати муть Поляки в границях відокремленої Галичини, тим більше зменшать ся площі тертя взагалї, тим більше зникнуть можливости нашого конфлікту на позакраєвім терені і політичного вигравання одної національности проти другої."

А варшавський "Kurjer polski" в статї п. з. "Król albo regent" писав:

"Газети піднесли справу великого значіня: вказали на пильну потребу доповненя акту 5 падолиста покликанем регента, який був би символом польської державної власти і видимим представником польської незалежної держави. Можна би піти ще далї й бажати собі не регента, але вже польського короля. Можна би від князя крови, який був би готов приняти польську корону на поклик польського народу в часї, коли вже настане мир і уложать ся відносини, вимагати щоб і він зробив деяку посьвяту для добра нашої держави, приймаючи корону в часї, який ще є періодом бурі і боротьби. Але сю трудну справу відкладаємо до иншої нагоди і не ставимо питаня: король чи регент, тільки: король або регент. Покликане короля або регента вважає ся газета антідотум проти "баламуцтва, якого зерна східний вітер так щедро тепер навівае." "Коли'б нині — пише вона — король або хоч регент став на фронтї польської держави, було би се і фактичне і правне рішуче відрізане Польщі від ферментуючих в Росії концепцій втягненя також польської республики до російської федерації."

СТАНОВИЩЕ ГАЛИЦЬКИХ УКРАЇНЦІВ.

З найбільшою відрадою треба признати, що з тої хвилї, як став відомим текст відручного письма Франц Йосифа І в справі відокремленя Галичини по нинїшний день, галицькі Українці одностайно і лавою виступили проти нового свого поневолення. Рідко коли в історії український народ Галичини виявляв таку однозгідність і таку рішучість в боротьбі проти своїх гнобителїв.

Коли газети подали звістки про випрацюваний польський проєкт відокремленя Галичини "Народний Комітет", себто центральна орґанізація українських національ-демократів після нарад своїх 21—23 цьвітня, видав таку заяву:

"Згадані признаки нової орієнтації внутрішної політики в Австрії велять Народному Комітетови вірити, що мнимо заповіджена переміна державно-правного відношеня Галичини, суперечна однодушній волї українського народу в Австрії й поза нею, вже остаточно занехана та що на будуче всяке уладнанє відносин українських територій до держави не буде ніколи підняте й переведене без згоди правних заступників українського народу і проти їх волї; з окрема застерігаєть ся Народний Комітет як найрішучійше, щоби вироблений колом польським і т. зв. міністерством для Галичини проект відокремленя, який є наругою над ідеєю рівноправности і самоозначеня національного, був правительством браний за підставу якої-небудь акції, та взиває українських послів, щоби кожду пробу перевести сей проєкт в жите, в парляменті чи поза ним, унеможливили всякими доступними їм способами та щоби перед умовою всякої державно-правної зміни у становищі Галичини зробили попередний поділ її на національно-територіяльній основі."

Дня 24 цьвітня "Українська Парляментарна Репрезентація" приняла на своїм надзвичайнім засіданю однозгідно таку резолюцію:

"Українська парляментарна репрезентація покликуєть ся на всї дотеперішні протести цілого українського народу проти всяких поширень автономії теперішнього коронного краю Галичини як незгідних з найконечнїйшими інтересами українського народу і самої держави, тому вважає всякі кроки, які ведуть до здійсненя відокремленя, провокацією українського народу, загроженого в своїм істнованю."

Безпосередно після візити цісарської пари в Кракові секретаріят У. П. Р. оголосив в віденських дневниках таку заяву:

"Оголошені 5 мая заяви викликали в усїх укр. політичних кругах сильне розворушене. Під сим вражінєм парляментарна комісія У. П. Р. (Укр. Парл. Репр.) відбула нараду, яка тягла ся через кілька засідань. Рішено звернути ся до президента міністрів гр. Клям-Мартініца, який більше разів запевняв президію У. П. Р., що без порозуміня з нею не зробить жадного кроку в справі відокремленя Галичини, з письменною заявою, що з приводу згаданої краківської заяви за яку політично відповідає правительство, становище У. П. Р. супроти кабінету як також особливо в парляменті підлягає основній зміні."

На день 15-го мая скликав голова У. П. Р. плєнарне засіданє українських послів.

Як з повисших резолюцій і заяв видко, представники української політики в Австрії справи відокремленя Галичини не засипляють а боронять загрожене істноване українського народу в Галичині рішучо, енергічно й тими способами, якими вони під теперішну воєнну хвилю розпоряжають.

З окрема треба піднести мужеську і енергічну оборону загрожених прав укр. народу "Діла". Український дневник різко й гідно відпаровує всї напади польської преси на Українців за їх не примиримє становище в справі відокремленя Галичини і не щадить острих слів правди як на адресу австрійського правительства так і цісаря Карла І.

Не видко одначе руху проти замаху Поляків на українську Галичину серед українських мас. Безперечно, стоїть сьому на перешкоді воєнний стан. Але він не може в цілости оправдати становища сих мас в так важній хвилї. Хто тут поносить вину, самі маси, чи політичні партії і дїячі, не беремось судити.

Одно треба тільки підчеркнути. Дуже на руку прийшла Українцям революція в Росії і той грандіозний національний рух на рос. Україні, який з кождим днем приймає що раз більші розміри, а з яким рахуеть ся австрійське правительство. Сій обставині треба в головній мірі завдячувати, що відокремленє Галичини не стало вже по нині доконаним фактом. Одначе небезпека не минула. Є богато причин вірити, що Австрія в рішаючій хвилї задовольнить Поляків і копне Українців.

Женева, 25 мая, 1917 **В. Левинський**

ARCHIVES OF ONTARIO
TORONTO

В. Левинський.

Українська
під тепер

(Дон

В той час, коли над усею
холіття, зза яких, здавалось,
чник надії; коли історичний во
тираючи з радости руки, міг
на смертельно пострілену доб
ської імперії, побудованій Пе
ських козаків розшаліла буря
ський престол і монархію Ро

Над землями, що їх на
рів в російську імперію, зійш
І з України спали кайдан
Горожанські свободи, в
товариств і організацій зро
із найбільш конституційних і

На перші вістки про вел
було побоюватись, чи потраф
род сей великий історичний
будуе тепер на трівких фунд
клямує право своє до повног
вимагає належних собі прав
вляе силу. Можна було поб
теперішню пору буде занадто
ський". Хто-ж мовчить, або
тим не рахують ся, над ним пе

На щасте, побоювання на
Україна заговорила, та за
почули всї в Росії; мало того,
і поза її межами. І до її голо

В Петрограді, Київі, Полта
скрізь по городах і селах Укр
му народови про переяславсь
ною 1654 р. який царі подопт
руський народ обовязуе по в
країни без ріжниці партій ст
республики, зєднаної на феде
публикою.

На яких же умовах прил
1654 р?

Коли великий гетьман Ук
підняв весь український народ
бачив, що сам, при власних
жить, заявив він готовість, пр
го и православнаго" над собо
чня 1654 р. в Переяславі. В
Михайлович затвердив умови
відомі під назвою "Богданов
носини українського гетьман
котрі були українською конст
сьогодня як один із основних
"Сводье законовъ русскаго г
новляли вони між Москвою і
стої унії. То значить, Україна
вільною державою, котра з м
спільного володаря. Україні
із свобідно вибираним гетьм
мав право зноситись з чужим
послів. Сей пункт "статий"
мостійність України. Спец
станів, церкви, недоторканість
військо в числї 60.000 під на
скарб і т.д. "Статей" сих ніко
вони, як було вже сказано, б
лише на папері, без ніякої об

Україна голосно, грімко
нення обовязуючої сили Пе
узгляденню нових і реальни
Одно й друге містить ся в д
республики, то є вільної украї
ським урядом, парляментом,
тивно, по братерськи, з росій
на політично-державна сам
Україна не є сама собі сувере
реальне в нинїшному моменті
українських мас в Росії.

Насуваеть ся питанне: ч
ський народ?

Се незвичайно важне пи
до революції ставилось вели
ство до української справи.
відносилось до неї негативн
окремої української народно
тивну політично-державну
побудовану на федеративно
важко. Тим більше важко,
централістичні пересуди і в
петроградський робітничий
крила російської соціялдем
рішуче проти федералїзму а
ки. Орган Мілюкова, котр
органом тимчасового уряду
ципує компліменти українсь
ного його культурного розв
висказуеть ся в майже нега
Мануїлов в імени тимчасов
кий постановляе:

1. заведенне в народни
ській мові при забезпеченн
никоруська мова є обовязк
2. заведенне в учительськ
науки української мови, літ
3. заведенне катедр укр
права по вищих наукових з

Але поза сими постано
ства, їх можна вважати ти
ний уряд не мав відваги, чи
правї автономії України,
правї Польщі або Фінлянд

Справа рішить ся в "Ус
Нової Росії, де Україна че
своє право до автономії і
столиці.

І дуже незвичайно відр
на то, що скаже їм констит
ду після вибуху революції
ячково його організацію,
ванне. Се значить, що кол
не привернути повну обовя
ру з узгляденем потреб У
ли, тоді український народ
зо зірвати історичний ко
проголосити повну свою с
туеть ся. Про се отверто

В. Левинський.

Українська справа під теперішню хвилю.

(Докінчене.)

III.

В той час, коли над усею Україною нависли чорні хмари лихоліття, зза яких, здавалось, не міг продертись ні один промінчик надії; коли історичний ворог, по сей і той бік Збруча, затираючи з радости руки, міг дивитись на український народ як на смертельно пострілену добичу свою, в той час в столиці царської імперії, побудованій Петром Великим на кістках українських козаків розшаліла буря народного гніву, що змела царський престол і монархію Романових.

Над землями, що їх на протязі віків "збирала" рука царів в російську імперію, зійшло привітне, тепле сонце волі.

І з України спали кайдани царської неволі.

Горожанські свободи, воля особи, слова, друку, зборів, товариств і організацій зробили з російської держави одну із найбільш конституційних і демократичних держав в Европі.

На перші вістки про велику російську революцію, можна було побоюватись, чи потрафить використати український народ сей великий історичний момент для себе. Бо тільки той будує тепер на трівких фундаментах свою будучність, хто реклямує право своє до повного свобідного життя, хто не тільки вимагає належних собі прав і волі, але для підпертя їх виставляє силу. Можна було побоюватись, що голос України під теперішню пору буде занадто кволий, я б сказав, "україно фільський". Хто-ж мовчить, або жебрацькою мовою говорить, з тим не рахують ся, над ним переходять до порядку дневного.

На щасте, побоювання наші були безпідставні.

Україна заговорила, та заговорила так сильно, що її голос почули всі в Росії; мало того, він знайшов широкий вже відгук і поза її межами. І до її голосу прислухують ся тепер всі.

В Петрограді, Київі, Полтаві, Харькові, Катеринославі, Одесі, скрізь по городах і селах України народ нагадує великоруському народови про переяславський договір України з Московщиною 1654 р. який царі подоптали й знищили, але який великоруський народ обовязує по нині. Політичним кличем усеї України без ріжниці партій стало **домагане вільної української республики, зєднаної на федеративній основі з російською республикою.**

На яких же умовах прилучилась Україна до Москви в 1654 р?

Коли великий гетьман України, Богдан Хмельницький, що підняв весь український народ проти Польщі за його волю, побачив, що сам, при власних силах, боротьби з нею не видержить, заявив він готовість, приняти "протекцію царя восточнаго и православнаго" над собою. Сталось се торжественно 8 сїчня 1654 р. в Переяславі. В мартї-ж сього року цар Олексій Михайлович затвердив умови прилучення України до Москви, відомі під назвою "Богданових статий" котрі нормували відносини українського гетьманського уряду до московського і котрі були українською конституцією. Сї "статї" видніють до сьогодня як один із основних законів російської імперії в "Сводье законовь русскаго государства". Відносини, які установляли вони між Москвою і Україною мали характер особистої унії. То значить, Україна не підчинялась Москві але була вільною державою, котра з московською державою мала лише спільного володаря. Україні забезпечувалась повна автономія і свобідно вибираним гетьманом на чолї. Гетьман України мав право зноситись з чужими державами та приймати від них послів. Сей пункт "статий" найкраще говорить про повну самостійність України. Спеціяльно запоручувано самоуправу станів, церкви, недоторканість судів. Україна мала своє окреме військо в числї 60.000 під начальним проводом гетьмана, свій скарб і т.д. "Статей" сих ніколи формально не скасовано. Але вони, як було вже сказано, були потоптані царями. Лишились лише на папері, без ніякої обовязуючої сили.

Україна голосно, грімко й рішучо домагаєть ся привернення обовязуючої сили Переяславського договору, але при узгляденню нових і реальних потреб українського народу. Одно й друге містить ся в домаганню української автономної республики, то є вільної української автономної держави з власним урядом, парляментом, адміністрацією, зєднаної федеративно, по братерськи, з російською республикою. Се не є повна політично-державна самостійність українського народу. Україна не є сама собі сувереном. Але се домаганне є одиноко реальне в нинїшному моментї і оправдане сучасним положенням українських мас в Росії.

Насуваєть ся питанне: чи прийме се домаганне **великоруський народ?**

Се незвичайно важне питанне. Ми дуже добре знаємо, як до революції ставилось великоруське демократичне громадянство до української справи. Вчера воно ще ігнорувало її, або відносилось до неї негативно, не признаючи навіть істнування окремої української народности. Нині згодитись йому на **релятивну** політично-державну самостійність українського народу, побудовану на федеративному прінціпі — буде йому досить важко. Тим більше важко, що дуже добре знаємо, як сильні централістичні пересуди і великоруської демократії. Великий петроградський робітничий дневник "Правда", орган лівого крила російської соціялдемократії заявив ся вже як найбільш рішуче проти федералїзму а за централїзм російської республики. Орган Мілюкова, котрий можна уважати неофіціяльним органом тимчасового уряду російської республики, щедро розсипує компліменти українському народови що до свободи повного його культурного розвитку, але про "автономію України" висказуеть ся в майже негативному дусї. Міністер просьвіти Мануїлов в імени тимчасового уряду видав вже розпорядок, який постановляє:

1. заведенне в народних школах України науки в українській мові при забезпеченню прав національних меншостий; великоруська мова є обовязковою від другого року науки.
2. заведенне в учительських семинаріях і институтах України науки української мови, літератури, історії й географії;
3. заведенне катедр української мови, літератури, історії та права по вищих наукових заведеннях України.

Але поза сими постановами що до українського шкільництва, їх можна вважати тимчасовими, тимчасовий революційний уряд не мав відваги, чи охоти сказати хочби одно слово в справі автономії України, принаймні так, як він се зробив в справі Польщі або Фінляндії.

Справа рішить ся в "Установчому Зібранню" (конституантї) Нової Росії, де Україна через своїх заступників заявить про своє право до автономії і самостійности в російській республиці.

І дуже незвичайно відрадна се річ, що Українці не чекають на то, що скаже їм конституанта російської республики, але зразу після вибуху революції кинулись в народ та переводять горячково його організацію, щоб силою підперти своє домаганне. Се значить, що коли нині великоруський народ не захоче привернути повну обовязуючу силу переяславського договору з узгляденем потреб України, які за цїлї віки по нині наросли, тоді український народ буде свобідний і мати ме повне право зірвати історичний контракт між Україною і Москвою та проголосити повну свою самостійність. До сього Україна готуеть ся. Про се отверто й недвозначно заявив вже український народ устами проф. Мих. Грушевського, котрий у відновленому київському дневнику "Нова Рада" такі слова пише:

"Програмою Українців є автономія України, але прапор самостійної України стоїть і розгорнеть ся з хвилею, коли всеросійські централісти, захотілиб вирвати з наших рук стяг широкої української автономії у федеративній і демократичній російській республиці.

Бе історична година України!...

Народ, який ще вчера не признавали і зневажали, випростовуе нині після вікової неволї свою спину і підносить грізний меч своєї свідомости й волї:

Хочу жити! Хочу жити повним, свобідним життем!

* * *

Велику російську революцію відчули як подув благородного веснякого вітру австрійські Українці. Вона відразу змінила фатальне їх становище викликане воєнними подіями. Вже стараеть ся зацитькувати їх австрійський уряд. Вже й галицька Польща робить до них міну "святого та побожного чоловіка".

Що станеть ся в результаті війни з австрійською Україною?

На се питанне можне відповісти хиба так, коли скажемо, чого ми повинні тепер бажати.

Як довго істнувала царська Росія, так довго було оправдане істнованне Австрії, як певного заборола проти неї. Так говорить батько новочасного соціялїзму, Енгельс. І всї се розуміли. Спеціяльнож Українці, котрі знайшли в Австрії хоч крихітку національної свободи, були заінтересовані в її удержанню.

Але супроти російської революції, яка змела з лиця землї царську монархію і дае народам російської республики свободи, про котрі навіть не снилось поневоленим народам Австрії, вона втратила всякий змисл дальшого істнования. Аджеж держава не може істнувати ради тільки одної династії. Австрійського патріотизму серед народів не тільки поневолених в ній, але і пануючих — нема. Те, що приковувало перші до неї, в часї війни, Австрія знищила. Про австрійську республику вільних і автономічних народів після війни не може бути й мови. Сьому на перешкоді пропасть між народами її. Австрія стратила всякий свій "raison d'etre".

Тим більше не будуть собі розбивати голов за її істнованне австрійські Українці, яким Австрія дала в часї війни порядну політичну лекцію. Нї, "українська автономна провінція" при Австрії, — в лїпшім випадку, ні культурна автономія дана Українцям з ласки польських рук, — в гіршім, не можуть їм дати того, що їм дае зєднанне зі своїми російськими братами в українській автономній республиці, зєднаній федеративно з російською республикою. Тому належить бажати, щоб в результаті сеї війни австрійська і угорська Україна була зєднана з російською.

Чи станеть ся се, чого ми тепер так гаряче бажаємо, трудно на певно сказати. Можна допускати, що нї. І то головно в виду того, що в теперішній російській революції приходять до сили ті елементи, які проголошують "мир без анексій і без відшкодовань воєнних". В сьому дусї видав теж свою офіціяльну заяву тимчасовий революційний уряд і "Рада Робітників і Салдат".

Якби одначе не сталось, ми з повними надіями можемо дивитись від нині в кращу будучність нашого народу, для якого розгортаеть ся нова сторінка його історії.

Avete ogni speranza! Майте надію! Майте добру надію! — можемо собі сказати.

Але сї слова зобовязують нас не до мрійливих упоювань сею будучністю, але до енергічної і впертої боротьби кождого з нас за неї, всюди, де б він не був.

Geneve, 1. мая 1917. **В. Левинський.**

ПЛЯТФОРМА СОЦІЯЛ-ДЕМОКРАТИЧНОЇ ПАРТІЇ.

Ми, Канадийська Соціял-Демократична Партія, стверджуємо нашу вірність і підмогу інтернаціональному соціялїстичному рухови.

Силою власности средств продукції і транспортації (природних богацтв, фабрик, робітень, желїзниць і пр.) всї богацтва, випродуковані робітниками дістають ся в руки капіталїстичної кляси. Сеї власности капіталїсти боронять при помочи держави (армії, маринарки, судівництва).

Отже задачию соціял-демократичної партії є виховати робітників Канади в сьвідомости їх клясового положеня в суспільности і їх економічного рабства супроти властителїв капіталу зорганізувати їх у політичну партію, яка мала-б задачу добути державну власть і перемінити всю капіталїстичну власність у колективну власність робітничої кляси. Отся суспільна переміна означае освободжене не лише пролетаріяту але й цїлої людської раси. Однакож лише робітнича кляса може перевести сю переміну. Всї прочі кляси удержують своє істноване, піддержуючи теперішний суспільний лад.

Боротьба робітничої кляси проти капіталїстичної експльоатації витворює стан безперервної війни поміж сими обома силами о посїдане політичної і економічної власти.

Як средства підготованя робітничої кляси до запровадженя кооперативного суспільства, соціял-демократична партія буде попирати всяке змаганє, що має на цїли поправу відносин в капіталїстичнім ладї як пр.

1. Скорочене дня праці,
2. Заборона дїточої праці,
3. Загальне виборче право для повнолїтних, без уваги на пол та маєткові кваліфікації,
4. Ініціятива, референдум і право відклику.

УКРАЇНСЬКИЙ КРАВЕЦЬ

З довголїтною практикою, отворив свій варстат під ч. **299 SELKIRK AVE.**

Роблю гарні і модні убраня жіночі і мужеські від $25.00 і визче.

Направляю, прасую і чищу старі убраня.

Памятайте на адресу яка є:

299 SELKIRK AVE. **WINNIPEG, MAN.**

И. Дворановський,
властитель.

Читайте й думайте.

Оповідають, що в старинні часи, десь у Греції, один богатий Грек хотїв наняти учителя для свого сина. Одначе учитель жадав таку суму гроший, що видалась батькови хлопця за великою. Отже він сказав:

— За те, що я мав би дати за науку сина, можу купити осла, та буду мати велику поміч у господарстві.

— І тоді будеш мати два осли, купленого і свого власного — відповів учитель, під "своїм" ослом розуміючи невченого сина.

Се було давно, перед Христом, коло півтретя тисячі лїт назад.

Здавало-б ся, що за сей час люди повинні навчити ся цїнити і розуміти вартість науки. Одначе сказавши правду, час минав, а люди зіставали ті самі.

Чи мало нині знайдемо таких, що повторюють слово в слово думку того давного Грека?

— Наука мені їсти не дасть.

— Попом не буду.

— Хто буде свині пасти, як всї будуть читати?

— Нема часу на науку.

— Нема гроший на книжки та газети.

— Нащо мені книжки? Коби Господь хлїбець зародив!

— Давно не читали, а було лї пше як нині.

— Е, що читане!... Я волю тї грошї пропити, що мав би дати за книжку!

— Мій батько не вмів читати та ще й пив, а що за хлоп був, як дуб! Тай господар на все село! Бігме!

Се все бесїда того Грека, тільки на рїжні лади переказана.

Богато людий дбае більше про поросята ніж про дїти, більше про воли та корови ніж про себе.

Тому в нас така темнота усюди. Египетська темнота, що оповила була цїлий край, певно не була такою страшною, бо вона тревала недовго, то і наслїдки не були такі страшні.

Правда, той не розуміе, що се таке темнота; йому здаеть ся, що се якраз саме сонїчне сьвітло. Та ми подивім ся, які наслїдки сеї темноти:

Сварки між сусїдами.

Сварки на всяких зборах, вічах, то що.

Сплетнї, бріхнї, що нераз дзвоном гудуть по околиці.

Процеси, бійки, ворожнечі.

Піятика, яка з кождим днем прибирае ширші розміри.

Безпорядність на кождім кроцї. Ніякої організації, ніякого місця сходин, ніяких розумних нарад. Через те темного ошукуе і визискуе кілько хто хоче.

Темний сам несе адвокатови та судам, розносить і роздаеє своє добро, куди лише може.

В голові темнота, в хаті бруд, в бесїді бруд, в поведеню бруд.

Якже позбутись сеї темноти? Чи є на се спосіб?

Так.

Вся наука нині містить ся в друкованім слові, в книжках і газетах.

Хто читае, той знае — говорять люди, — значить, щоби набратись знаня, то треба читати, а хто читае, той знае, як люди жили, як радили собі, як жиють нині, що роблять, як собі помагають, як братають ся і еднають ся до боротьби з сво їми ворогами.

Хтож інтересуеть ся справами важнїйшими, той не хоче слухати дурниць та сплетень, той вміе краще думати, краще жити.

Щож нам треба знати?

Треба знати як жиють люди в краю, в якім ми жиемо.

Треба знати, як жиють люди всюди на сьвітї.

Щоби-ж се знати, треба читати часописї і книжки.

Та чи всякому на се вистарчить? Так! Хто не може дати сам усього, той може мати в спілці з другим або з другими; розумні люди роблять все спілкою, помагаючи один другому.

Крім того треба читати книжки, як вже само собою розуміеть ся.

Памятаймо, що хто читае газети і книжки, той знайде те, чого нераз шукае, той стае правдивим чоловіком.

Д. Н.

Т. Д. ФЕРЛЕЙ ХОЧЕ ДУЖЕ ІХАТИ З КАЦАПАМИ ДО РОСІЇ.

Нам було дивно, чому то "Укр. Голос" подав був таку привітливу новинку про зїзд кацапів в Вінніпегу. Тепер нам вияснилось, коли ми довідались, що п. п. Т. Д. Ферлей, О. Жеребко і В. Кудрик ходили до епископа Александра (до його дому де було кількох кацапів між ними і Гладик) з пропозиціею, щоби до кацапської делегації прилучити ще декого з українських патріотів. В тій цїли мало ся скликати після кацапського конгресу український конгрес, на котрім малиб бути вибрані делегати українські. Відтак "братя Руснаки" мали поїхати до Росії з меморіялом на котрий малиб ся згодити обидва "табори". І наші патріоти попробували були скликати представителїв ріжних укр. організацій в Вінніпегу для уплянованя укр. конгресу, але як вістка розійшла ся про їхні тайні коншахти з кацапами, ті, що більше шанують свою честь, відмовили ся від участи в аранжованю такого конгресу і наші патріоти справу сю залишили.

Як що вірити кацапському попови І. Зазулякови, то Ферлей вже готовив ся на делегата.

І. Зазуляк сказав репортерови англ. часописи "Саскатун Фенікс", що до Росії маe виїхати шістьох делегатів, а між ними може і "пан посол" Т. Д. Ферлей, котрий в кацапській групі репрезентуваби Українців.

Тепер нам не дивно, що "У-Г." і фотографію покровителя кацапів еп. Александра помістив, та що наші патріоти гань били декого з палкійших і чеснїйших укр. робітників, своїх дотеперішних приклонників, що на кацапськім з'їздї говорили кацапам правду в вічи, чи рез те, мовляв, що належало шанувати достойну бороду епископа Александра.

Але панови! — Нехай вас благословить православний Господь і еп. Александер. — Ви можете собі подавати зрадникам нашого народу руки і піти з ними на "лобзаніе"; може пан посол їхати з кацапськими делегатами, если йому так дуже хоче ся показати свою бороду в Петрограді; — тільки не в імени українського народа. Нї! панови патріоти. Наш народ так низько ще не впав, щоб мав зі своїми зрадниками, на руках котрих кров нашого народа ще не засохла, братати ся, та ще й просити їх о приязнь.

З клеймом зрадників они мають найти Каїнову долю. У нас для них є лише один вислів — призирство, на котре заслугують і тї хто з ними братаe ся.

ДО ЧЛЕНЬСТВА ВІД УКР. СОЦ. ДЕМ. ПАР. В МОНТРЕАЛІ.

Після послїдної ухвали товаришами тижневі мітінги від те пер відбувають ся кождого тижня в вівторок о год. 8-ій вечер в своїм льокали, під ч. 473 Clark St.

Головні адміністраційні мітінги, на котрих всї члени платять свої місячні вкладки і полагоджують старі і ухвалюють нові біжучі справи — сї мітінги відбувають ся кождого місяця на 1-го о год. 8-ій вечером також в льокали під ч. 473 Clark St.

Всї товариші і тов-ки з'обовязані повинуватись своїм ухвалам і повинні приходити на мітінги завсігди точно.

За виділ,
І. Г., орг.

МОНТРЕАЛ

Д. С. ШКОЛЬНИКІВ П. М.

Український Хироподист

спеціяліст з 12 лїтною практикою лічить всякі недуги які би вони старі не були. Лїчить найновійшими і найпевнїйшими лїкарствами.

Години урядові від 9 рано до 9 вечером.

Поважані Родимці!

Не забувайте, що всякі лїкарства висилаю відворотною почтою, коли тільки подасьте, на що Ви хоруете. А Ви те дістанете за невеликі гроші.

D. S. SCHOLNIKOFF P. M.
162 Cadieux St.,
Montreal, Canada.

ARCHIVES OF ONTARIO
TORONTO

Українські Вісти.

ВЕЛИЧАВА УКРАЇНСЬКА МАНІФЕСТАЦІЯ В КИЄВІ.

"Кіевская Мисль" з дня 21 марта приносить такий опис українських маніфестацій в Київі:

Українська маніфестація в Київі дня 19 марта (1 цьвітня) відбула ся надзвичайно торжественно при незвичайно великому здвизі учасників — кількападцять десятків тисяч народу і салдат Українців. Орга нізовано маніфестацію з ініціятиви Центральної Української Ради обеднаних українських орґанізацій. Коло 9 год. рано в місцях збору маніфестантів на Сінній Площі в Галицькім базарі коло Нікольських воріт, на Васильківській вулиці коло 4-ої ґімназії, коло театру — скрізь тут почали збирати ся маніфестанти з національними прапорами.

Коло 10 год. рано походи з прапорами ясно-голубої і жовтої краски рушили до Володимирського собору, де відправляла ся панахида по Тарасови Шевченкови. На соборну площу під звуки орхестри і співи хорів одні за другими сходять ся маніфестами і військо з ріжних місць. Роздаеть ся спів "Заповіту" а орхестри грають національний український гимн: "Ще не вмерла Україна". По закінченю панахиди і по промовах духовенства, звернених до маніфестантів, в пів на 11 год. починаеть ся похід від Собору. На переді їхали два козаки в старинних воєнних українських костюмах, потім їхав на кони в гетьманськім костюмі артист Микола Садовський зі свитою дванайцять козаків і старинним червоним прапором козацьким, на якому був знак хреста і пів місяця зі звіздою. Дальше їхав полковник Глинський, що наглядав за порядком військ, з салдатами українськими із всіх частин київського ґарнізону під командою офіцирів Українців. Військові від діли йшли в супроводі своїх орхестр. У кождого відділу був свій національний прапор голубої жовтої краски. На прапорах яскраво визначали ся такі написи: "Вільна Україна у вільній Росії", "Душу тіло ми положим за свою свободу", "Автономна Україна", "Самостійна Україна з вільною Росією", "Хай живе федеративна република". За військами йдуть ученики Українці всіх київських воєнних шкіл, школи прапорщиків і ученики військової медичної школи. Від так в поході окремими ґрупами ідуть робітники ріжних фабрик і закладів, майстерень, ґрупи почтових і телеґрафічних урядників, урядників південно-західних зелізниць, полонені Українці-Галичане, робітники ріжних правительственних майстерень, урядники українських книгарень, українські артисти, служба українська зі шпиталів, дїти з приюту для Українців-Галичан, ученики висших шкіл міста Київа, ученики середних шкіл, заводових шкіл, члени Товариства техніків, члени комітету для будови памятника Шевченка, ученицї жіночих ґімназій, ученики висших і низших народних шкіл, члени товариства "Громада" земських урядників, студенти духовної семінарії, кооперативні орґанізації, члени українських орґанізацій, українські соціялісти-революціонери й инші. Похід ішов у супроводі 14 орхестр військової музики, в тім один чеський орхестр, 7 хорів і обеднаного хору студентів університету і студенток висших жіночих курсів. На численних горожанських національних таблицях, числом до 300, ріжні постулятки й домагання. Богато таблиць мають написи "Вільна Україна у вільній Росії", "Федеративна теріторіяльна автономія", Слава невмирущому кобзареви" (з портретом Шевченка), "Нехай живе Самостійна Україна!", "Нехай живе соціялізм!", "Вітай вільна Україно!", "Нехай живе федеративна республика" і инші. Коло будинку городської Думи маніфестантів витали члени виконуючого комітету міста. Від Городської Думи маніфестанти перейшли через Трехсвятительську вулицю на площу Софії. Під звуки дзвонів зі Софійського Собору вийшло духовенство і на площі коло памятника Богдана Хмельницького від правлено панахиду по Тарасови Шевченкови. Відтак розпочало ся віче. Зі всіх сходів памятника, окруженого прапорами і тисячами народу, виголошують ся промови. Першим виголошує промову від імени Центральної Укр. Ради проф. Михайло Грушевський. Промовцеви робить товпа шумну овацію, промови його переривають ся окликами: "слава!" Поручник Міхновський закликає свобідну Україну бороти ся разом зі свобідною Росією з темними силами і зовнішним ворогом. Від кооперативів говорив Стасюк, від робітників Веселовський, зід студентів Єремиїв, відтак говорили Антонович і Бартошевич. Говорила ще богато инших людий. Віче приняло таку резолюцію:

"Ми, Українці, зібрані у Київі 19 березіля на першім українськім святі свободи, вітаємо зідновленне народовластя, знищеного царським деспотизмом і одностайно постановляємо: підтримувати центральне правительство, помагаючи йому всіма силами забезпечити новий свобідний лад від всяких ворожих заходів в твердім переконаню, що воно далі прикладати ме всі сили для укріплення свободи і демократизму; потвердити йому наші сподівання негайного скликання установчих зборів на основі загального, рівного, прямого і тайного вибору, котрі то збори мають ствердити автономний лад, який на Україні заводимо; зажадати від тимчасового правительства, щоб воно міцно звязало справу автономії України з інтересами нового ладу і заохотило людність її до всяких жертв, для чого негайно видалоб декларацію, котрою зі свого боку визналоб потребу широкої автономії української землі і поробило відразу всі заходи, щоб надати український національний характер публичним установам за захованєм прав національних меншостий; в справі переведення сих постанов доручаємо Центральній Ррадї України порозуміти ся з тимчасовим правительством."

Площі перед св. Софією і Михайлівським монастирем не могли змістити всього народу і части військ розміщують ся в сусідних вулицях. По закінченню промов війська проходять церемоніяльчим маршом і віддають честь прапорам. З площі несуть ся незамовкаючі звуки українських пісень і окликів "Слава вільній Україні!" Під звуки військових орхестр кінчить ся військова парада. Маніфестація кінчить ся коло 4 год. по пол. Богато публичних інституцій, як городська дума, земська управа, дирекція південно-західних зелізниць й инші, були прикрашені українськими національними прапорами.

Нюйорська жидівська соціялістична ґазета "Форвертс" одержала від свого кореспондента телеґраму отсього змісту:

Петроград, 17-го червня. — На конґресї Українців в Киеві ухвалено зажадати повної автономії для України і права висланя окремих делеґатів на маючу відбути ся мирову конференцію.

Однак правительство заявило, що ані Україна ані жадна ін ша провінция не одержить автономиї, коли не відбудуть ся установчі збори.

Український полк ім. гетьмана Богдана Хмельницького.

"Русскі Ведомості" пишуть:

Український полк зорґанізовано 1-го мая. Називаеть ся він "Перший український полк імени гетьмана Богдана Хмельницького". В тім полку є тепер около 5.000 людий. Полководцем вибрано Д. М. Путника-Гребенюка, потомка запорожця. Вибрано раду з 12 людий. Полк приняв клич: "Війна до побідного кінця під знаменем України." Післано поздоровленя російській армії, польським легіонам і союзним арміям. До Петрограду вислано делеґатів для переданя поздоровлень. Полк виступае в табор.

Українська головна рада заперечуе слухи, будьто би рада брала участь за аґітацією утворення українського полку. Взаґалі се питанє приняло в Киеві острий характер.

Київ, 4-го мая. — Головний командант армії полуднево-західного фронту позволив головному начальникови київського военного округа на утворенє 3-баталіонового українського полку. Кадри того полку позволено зложити з числа находячих ся на роздільнім пункті жовнірів і офіцирів Українців. Для утвореня кадр позволено остати ся 500 жовнірам, а прочі повинні відійти зараз на фронт.

В справі українського полку.

Наводимо ось тут з київських ґазет документи, які відносять ся до заостреного в Киеві питаня про орґанізацію окремого українського полку. Комітет депутатів київського ґарнізону ухвалив таку резолюцію:

Комітет депутатів військ київського округа, обговоривши на засіданю 28 і 29 цьвітня жаданя Українців-жовнірів про сформованє в них самостійного українського полку і відносячи ся в засаді прихильно до піднесеного питаня про орґанізацию українських частин постановив:

1. Признати, що супроти над ходячих в найблизші дни рішаючих боїв, від котрих зависить цілість свободи Росії, всяке переставлюване військ не може не відбити тя на боевій силї армії.

2. Признати, що формованє окремого українського полку забирає через технічні обставини значного часу, коли тим часом убуток по тих полках треба буде зараз доповнити.

3. Признати, що формованє українських частий може подати причину до жадань, видїлити всї українські елементи з цїлої російської армії, що може тільки розстроїти і знищити боєву силу зединеної армії перед рішаючими боями.

4. Признати, що питанє формованя українських частий, жадаюче вперед порішеня складних питань, повинно бути предложене на весь зріст під осуд фронтового зїзду дня 3-го мая.

5. Супроти того, що доповнене армії не терпить жадної проволоки, признати, що зібрані в Киеві жовнїри-Українці, в чи слї около 3,000, як і всї ґрупи українських жовнірів, котрі ще можуть утворити ся, повинні бути вислані на фронт в звичайнім порядку в цїли доповненя військових частий.

6. Звернути ся до військової ради з просьбою, приложити всї сили, щоби намовити 3.000 українських жовнірів сейчас відійти до армії в звичайнім порядку.

Комітет головної української ради постановив:

1. Жадане реорґанізації армії і доповнюване українського війська з фронтових частин комітет головної української ради не похваляе.

2. Порішене питаня, на національно-територіяльній засаді переставити військові части, предложити военному міністрови і верховному вождови.

3. Формованє зовсім нових українських частин може вже відбуватись тепер на основі національно - територіяльного принціпу.

4. Що до 3.000 українських жовнірів, заявивших бажане утворити український полк, комітет головної української ради знаходить, що те бажене можна вдоволити, причім доповнене полку повинно йти з резервових частин, а не після заяв поодиноких жовнірів.

Потім рада українського военного клюбу імени гетьмана Полуботка і орґанізаційна комісия для добровольців українських дружин проголосили такі резолюції:

1. З 3.000 Українців-жовнірів утворити полк.

2. Визначити спеціяльну українську дивізию, до якої має ся вислати сей полк.

3. Утворити для тої дивізії резерву.

4. Звернути ся до висшої команди в цїли здорового пляномірного і постепенного переведеня иноплемінности боевих одиниць.

По оголошеню резолюцій представителї ради робітничих депутатів, а також коаліційної ради київського студенства заявили в імени своїх орґанізацій, що годять ся на резолюції комітету депутатів військ київського военного округа.

Опісля спільне засіданє екзекутивних комітетів: ради злучених суспільних орґанізацій, ради робітничих депутатів, комітету військ київського военного округа, ради коаліційного военного студенства з участию головного начальника київського военного округа, генерал-ляйтнанта Н. Н. Ходоровича і начальника штабу ґенерала Бредова — одногосно приучило ся до резолюції комітету військ київського ґарнізону.

СЕ ТА ТЕ.

"У звязку з пропаґандою за Самостійною Україною з великим заінтересованєм обговорюють становище козаків у тій справі. Многі признають, що козаки, котрі виводять свій початок від Запорожя, є родом Українці. В Киеві панує переконанє, що донські і терські козаки зіллють ся з Україною. Ходять чутки, що над Дон їздили якісь делеґати і одержали від донських козаків запевнене злуки з Україною. Імена делеґатів, час їх поїздки й програма умови захована в тайні".

Таке написав ясновельможний пан Цурковський в "Америці".

То він репетуе що "Україна для Українців" і ніхто, ніякі инші народи, не можуть і не мають права осїлости на Україні, навіть ті що живуть там від довшого часу мусять бути вигнані, а тут він "зливае" донських і терських козаків з Україною.

Каже що таке переконанє панує в Киеві, і, розуміеть ся, як звичайно, бреше. Таке дурне переконанє панує лише в його безглузній голові. Зі всї еї великої Донщини, тілько один Тагандогський округ (повіт), відтятий від Катеринославщини і прилучений до Донщини, має частину українського населеня і то цивільного, а не козачого. Дві третих части донського козачого війська є виключно Росіяни, а одна трета частина — Калмуки; половина терського козачого війська складаеть ся з кавказських Музулман — Горців, Чеченців, Осетин і Лезгин, а друга половина з Росіян.

Що у всіх тих народів є спільного з шовінїстичними гадкими задріпаного філядельфійського панка?

Щоби придати своїй брехні правдоподібність і позбути ся відвічальности за брехню перед людьми, він посвідчаеть ся на якісь "ходячі чутки", на якихсь "делеґатів", "імена котрих, час їх поїздки і програма умови заховані у тайні".

Прочитавши сї друдні базіка ня філядельфійського панка, селянин з України сказав би:

— Брехали твого батька сини, тай ти з ними!

—o—

"Канадійський Фармер", властиво пан Гикавий, не хоче від стати від "Америки" в поширюваню брехень що до подій на Україні. В числї 24-ім сеї ґозети, з дня 15-го червня він подае таку "телеґраму" з Росії:

"Петроград. — Крусталеф Носара, який був предсідателем екзекутивного комітету робітничої ради в часї революції 1905 р. проголосив цілковиту автономію для Україны (Литли Рошія) після переяславської угоди. Він мав відмовити, аби округ вислав до армії всякі конечноси".

Адвокат Г. С. Хрустальов-Носар (а не Крусталеф-Носара), бувший предсідатель ради робітничих послів в днї революції 1905 — дійсно проголосив повітове місто Переяслав на Полтавщинї, з населенем в 7500 людий, — самостійною републиканською одиницею, незалежною від останньої Росії. Отже в сім своїм проголошеню Носар, ані словом не заікнув ся про Україну. Випадково се стало ся в тому самому Переяславі (Носар родом з того місточка) де року 1654 гетьман Богдан Хмельницький зробив умовини з російським царем, що до злученя України з Росією. З сього випадкового факту нещасний п. Гикавий робить виводи, що Носар "проголосив цілковиту автономію для України після переяславської угоди" і тут же приводить сїм точок тої угоди і додае:

"Дуже можливо, що на Україні домагають ся приверненя переяславської угоди, а може вже її проголошено, чого з телеґрами не можна точно до відатись. Та вкоротцї дізнаемось більше. Кождому Українцеви приходить ся радувати, що на рідній землї пробивають ся здорові лучі свободи!

Ще не вмерла Україна!"

Дійсно.

Ще не вмерла Україна
Але може вмерти,
Ви самі її ледачі
Ведете до смерти!

Як сказав небіжчик Борис Грінченко.

Г. С. Хрустальов-Носар не в силї був би здобути "цілковиту автономію України", хоч би до нього прилучилось (чого не було) і все 7½ тисячне, разом з жінками і дїтьми, населене, місточка Переяслава, до того ж хорий на божевільство і сухоти Носар, не живший на Україні з дня скінченя ґімназії, не має жадного впливу на український загал. А з рештою і сама "самостійна переяславська република" вже не тілько в дійсности, а навіть і на папері, не істнуе. То і виходить що пан Гикавий завчасно подав "радісну" вістку своїм фармерам.

Але ж що ти з дурня візьмеш? Дурень є дурнем, незалежно від того де він є, чи в Віннїпеґу, чи в Філядельфії.

—o—

Діставши під свою безконтрольну владу "Америку", філядельфійський когут Цурковський, що називать ся, розпрезавшись, плете ріжні дурниси. Др. Сїменович запевняв нас, що революцію в Росії викликали галицькі "Січові Стрільці", а Цурковський твердить, що революція ся переведена повставшим українським народом, українським військом і як на доказ сьому, вказуе на **український** волинський полк, що перший підняв знамя революції.

Я не знаю як то робить ся в любій сердцю Цурковського Австрії, але в Росії назва полка цілком не значить, що він складаеть ся з мешканців того міста, назву якого він носить.

Що до волинського ґвардейського полка, то в склад його входять лише такі салдати, котрі мають росту не менше 2 арш. і 10 вершків. Розуміеть ся є в нім і Українці, є й Татари і Росіяне і Жиди і ріжні народи, що мають 2 арш. 10 вершків росту. Першим підняв знамя боротьби проти старого уряду старший унтер-офіцер учебної команди сього полка Тимош Кірпічніков, з самого назвиська котрого видно, що він не є Українцем.

Революцію в Росії перевели революційний пролетаріят, революційна армія і всї народи, що входять в склад держави, а не виключно Українці, як то твердить безглузний когут.

Гр. Семешко.
"Роб."

ДАТКИ ДЛЯ Т. П. ВАРШАВСЬКОГО ПЕРЕСЛАНІ ВПРОСТ НА ЙОГО РУКИ.

Sault Ste. Marie, Ont.

Хв. Редакціе!

Товариство "Просьвіта" в Sault Ste. Marie і околиці Белвю, зложила на забаві для бідного калїки Петра Варшавського в Едмонтонї, Алта. $26.40, котрі то ґроші засилаю впрост до товариша Варшавського.

Імена жертводавців:

По $2.00: М. Крамарук; по $1.00: Ю. Пашковский, В. Комаровський, С. Осецкі, П. Сорокопас, І. Шурій, І. Мельник, П. Ґаврилюк, Т. Стебно і Т. Мойсек; по 50ц.: Дз. Янчишин, Т. Сліпец, І. Тихій, С. Алилуй, Ф. Лукасевіч, Д. Морар, Василь Юрійчук, І. Пшенишни, М. Пшенишни, Н. Крижановскі, О. Самець, М. Шепка, О. Швець, І. Токар, А. Пахолок, Д. Буждиган, М. Рещук, М. Стандрійчук, М. Масьмів, Г. Прокіпчук, С. Чимбир, Д. Пудак, Д. Немиш, П. Каспир, В. Королик, А. Константинюк, Н. Козак і В. Запольницкі; по 35ц.: С. Лозінский; по 30ц.: пані А. Павлюкович; по 25ц.: Н. Н., В. Ткачук і І. Ясіньский.

Разом $26.40

Збіркою занявсь Н. Кантимир і В. Ткачук. Надіслав Василь Юрійчук, секретар товариства.

Edmonton, Alta.

Дорогий Товаришу Редактор!

Посилаю до поміщеня в "Р. Н." виказ жертводавців з Kemnay, Man., котрі прислали мені поміч в сумі $11.50

По $2.00: В. Давідовський; по $1.00: О. Притуляк, І. Руснак, Г. Кілер, І. Кеюк, Г. Ойстрик, О. Симбалістий і Г. Скородинскі; по 50ц.: Г. Жолобок і М. Марінчук; по 40ц.: Ю. Бойчук і І. Нагуляк; по 25ц.: Ю. Лясак і А. Гулик; по 20ц.: М. Любовскі.

Разом $11.50.

За поміч складаю жертводавцям сердечну подяку.

Ваш на все бідний товариш,
Петро Варшавський.
10161—109 St. Edmonton, Alta.

Edmonton, Alta.

Дорогий Товаришу Редактор!

Посилаю спис жертводавців, імена котрих прошу помістити в нашій часописи. Товариші і товаришки в Beverlay, Alta. жертвували для мене суму $27.00, котру то суму й доручили дня 24 червня.

По $5.00: Ю. Сайка; по $1.00: І. Токар, Д. Данилович, М. Маланик, Н. Свідерський, І. Сміт, М. Пігулок, Н. Андрусяк, І. Кобут, Ото Рідель, Ф. Вагнер, Ю. Грещак і В. Євчий; по 50ц.: С. Никифорук, І. Фльоркевич, О. Бойкович, І. Каліта, Ф. Ярох, П. Данилюк, Ф. Фербей, С. Бойчук, М. Новаковський, Г. Воронка, М. Томяк, Ф. Олекюк, К. Каліта, В. Ґрегоряк, І. Павловський, М. Гнідан, Анна Євчий і В. Челодин; по 25ц.: Т. Дилю, К. Генцел, І. Прощ і Василь Гюз.

Разом $27.00

Складаємо сердечну подяку всїм жертводавцям, я, моя жена і дїти.

Ваш товариш,
П. Варшавський.

Дня 25-го червня я одержав запомогу від товаришів з Медесин Гет, Алта. в сумі $90.00, за старанем товариша І. Николайчука, котрий менї ті ґроші прислав як поміч для моїх бідних дїтий, за що складаємо сердечну подяку товаришеви Николайчукови і всїм товаришам жертводавцям і бажаємо їм як найкращого здоровя. Майте ся гаразд.

З товариським поклоном,
ваш на все вірний товариш, **П. Варшавський.**

(Імена жертводавців були проголошені в минувшім числї "Р. Н.").

Sydney, N. S.

Хвальна Редакціе—

Повідомляю Вас, що ми зібрали для т. П. Варшавського $15.25 і вислалисьмо сї ґроші впрост на його руки до Едмонтону. Просимо проголосити жертводавців, котрі зложили сї ґроші.

По $1.00: Ів. Федорців, Ю. Наталовський, Н. Мартинюк, М. Теопа, Д. Гладун, Л. Мельничук, І. Сендзюк, Й. Григор, С. Меткалюк, В. Тильний, М. Федюк; по 50ц.: В. Остриженюк, Д. Коник, Г. Коруняк, М. Баран, Л. Борик, В. Криса, Н. Федорович, К. Зембо (Угорска женщина); по 25ц.: Я. Федорців.

З поздоровленем

І. Федорців

Читайте Одиноку Укр. Соц. Щоденну Ґазету

„РОБІТНИК“

Орган У. Ф. С. П. в Злучених Державах.

Річна передплата в Злучених Державах і Канадї:

На рік $4.00
На півроку 2.75
На чверть року 1.50

"R O B I T N Y K"

2335 W. 11-th St. Cor. Literary Rd. Cleveland, Ohio.

ARCHIVES OF ONTARIO
TORONTO

АНГЛ. СОЦ. ЧАСОПИС КОЛУ,

Girard, Kansas,

До п. Николи Романова, на чих і Салдатськи Петроград, Р

Дорогий Николо:— Не бом можна порозумітись з т силаємо сей лист через рук датських Делеґатів, котрі бе бе на оцї, і ми віримо, що сей лист не цензурований т приватним горожанам в Рос писка без цензури.

Ми сподіемось, що ти, д жих тобі) таке письмо не чим ми дивуемось самі собі Ми чуючи й читаючи про те так богато, заінтересували Тому ми думаемо, Николо, нійшою людиною на посаду тут в сій країні, котра недав ною. Тут є тепер нове й вправи твого особлившого

Ти безперечно покинеш ю і найблизшим кораблем ми скажемо тобі, що в Аме царат, що Злучені Держави старої Росії за твойого мину

Нема сумніву, що ти про риканських часописий які д зуміесь, що ти певно читав горстка людий з Вашінґтону зентуючи нарід, але не пита зовсім, трунула Злучені Дер певно читав вже про закон військовий який нароком ух змусити американських хло ські траншеї проти їхньої во ти, Николо, з такими посту тав також про закон цензур кон податковий та про сотн рілого, подібного до автокр з великих бизнесменів, які ріжного рода уряди з неогра

Досить вже сего, щоби т те, що в сій державі заведен би усунути всякі сумніви, п бі більше доказів про такі р мав нагоди читати в капіта ській пресї.

В деяких місцевостях на слова стала "злочином". К канський горожанин може вкинений до вязниці і оскар спокійне використоване і конституційного права. ських горожан закушали вж веденя.

В місті Ню-Йорку, метро ловнім осїдку державних протестів проти війни і кон ті поліцією і жовнірами а г ва свобідних зборів, загвар ституцією, дістали поліцей тво, яке зібравшись перед ради з петиціями до мейора бите поліцейськими клобам вязницях. Чи годен ти, Ни дібний спосіб? Кількадеся вже на довшу вязницю за зарегіструвати свої імена д ру, а другі ожидають подіб горожан поарештовано і о за те, що вони випустили м магаючись скасованя закон ської служби.

В місті Дітройт, між ин увязнено редактора соціялі ніватора соціялістичної пар вони виступили проти зак ської служби. Сих горо ких оборончих прав. Ма скликане до галї, поліція зібраних палками.

В СПРАВІ З'ІЗДУ.

ПРОПОЗИЦІЯ ЕКЗ. К У.С.Д.П. В СПРАВІ ЗА ГАЛЬНО ПАРТИЙНОГО З'ІЗДУ.

Товариші! В виду того дотепер заледви два відділи шої партії прислали сво шеня в справі пропозиції каня загально-партійного зду на днях 29-30 і 31 л в Віннїпеґу, поставленої С і в виду того, що час до понованих днів з'їзду є вж шучо за короткий на очі не на рішене прочих відді сій справі а відтак на всї п ні приготованя, вигото програми з'їзду і пр. Екз. дає під розвагу всїм від і членам нашої партії сво кликану конечністю поп до пропозиції С.О.К., а і щоби з'їзд відбув ся на д **16, 17, 18 і 19-го серпня**

Се позволить нам приг ти з'їзд як належить ся.

Е. К. звертає ся до всї ділів нашої партії, щоби сейчас же, на найблизших їх мітінгах рішили:

Чи они годять ся, щоби відбув ся на днях 16, 17, 19-го серпня?

Чи они годять ся, щоби відбув ся в Віннїпеґу т пропонуе С.О.К., чи про

АНГЛ. СОЦ. ЧАСОПИСЬ "АПІЛ ТУ РІЗ'Н" ЗАПРОШУЄ БУВШОГО ЦАРЯ НИКОЛУ, ЩОБИ ПРИЇХАВ ДО ЗЛУЧ. ДЕРЖАВ

Girard, Kansas, 27 червня, 1917.
До п. Николи Романова, на руки Ради Робітничих і Салдатських Послів
Петроград, Росія.

Дорогий Николо:— Не знаючи яким способом можна порозумітись з тобою директно, посилаємо сей лист через руки Робітничих і Салдатських Делегатів, котрі без сумніву мають тебе на оці, і ми віримо, що вони доручать тобі сей лист не цензурований так як тепер взагалі приватним горожанам в Росії доручаєть ся пере писка без цензури.

Ми сподіємось, що ти, діставши від нас (чужих тобі) таке письмо не здивуєш ся більше чим ми дивуємось самі собі, пишучи се до тебе. Ми чуючи й читаючи про тебе в послідних часах так богато, заінтересували ся твоєю карієрою. Тому ми думаємо, Николо, що ти є найвідповіднішою людиною на посаду, яка тепер отворена тут в сій країні, котра недавно ще була свобідною. Тут є тепер нове й знамените поле для вправи твого особливого таланту.

Ти безперечно покинеш працювати мотикою і найблизшим кораблем приїдеш сюди коли ми скажемо тобі, що в Америці заведено тепер царат, що Злучені Держави заняли тепер місце старої Росії за твойого минувшого панованя.

Нема сумніву, що ти про се знаєш вже з американських часописий які дійшли до тебе. Розумієсь, що ти певно читав вже й про те, як то горстка людий з Вашінгтону, Д. К. нібито репрезентуючи нарід, але не питаючись того народа зовсім, трунула Злучені Держави у війну. Ти певно читав вже про закон примусової служби військової який нароком ухвалено на те, аби змусити американських хлопців піти в европейські траншеї проти їхньої волї — чи не зжив ся ти, Николо, з такими поступками, що? Ти читав також про закон цензури, про воєнний закон податковий та про сотворене чогось підозрілого, подібного до автократичної бюрократії, з великих бизнесменів, які нелеґально заняли ріжного рода уряди з неограниченою силою.

Досить вже сего, щоби тебе переконати про те, що в сій державі заведено царат; однак, щоби усунути всякі сумніви, постараємось дати то бі більше доказів про такі річи, про які ти не мав нагоди читати в капіталістичній американській пресі.

В деяких місцевостях нашого краю свобода слова стала "злочином". Кождої хвилї американський горожанин може бути арештований, вкинений до вязниці і оскаржений о зраду за спокійне використовуване свого леґального і конституційного права. Богато американських горожан закушали вже сего царського поведеня.

В місті Ню-Йорку, метрополії держави і головнім осідку державних визискувачів, збори протестів проти війни і конскрипції були розбиті поліцією і жовнірами а горожани замість права свобідних зборів, загварантованого їм конституцією, дістали поліцейські клоби. Жіноцтво, яке зібравшись перед будинком мійської ради з петиціями до мейора, було прогнане і побите поліцейськими клобами та позамикане по вязницях. Чи годен ти, Николо, поступити в подібний спосіб? Кількадесять осіб засуджено вже на довшу вязницю за те, що відказались зарегіструвати свої імена для військового побору, а другі ожидають подібної долї. Ще гірше, горожан поарештовано і оскаржено о заговір за те, що вони випустили між народ петиції домагаючись скасованя закона примусової військової служби.

В місті Дітройт, між иньшим арештовано і увязнено редактора соціялістичної газети і орґанізатора соціялістичної партії одиноко за те, що вони виступили проти закона примусової військової служби. Сих горожан позбавлено всяких оборончих прав. Масове віче, яке було скликане до галї, поліція розігнала, побивши збраних палками.

В Сіятл, Ваш., поарештовано соціялістичних і юнійних провідників і оскаржено о заговір за те, що вони видали літературу з зазивом до народу протестувати проти недемократичного і не конституційного закона примусової військової служби.

В Кензес Ситі, поарештовано горожан за те, що вони уважаючи конскрипційний закон некон ституційним, відказались зарегіструвати свої імена. За се стрінула їх тюрма.

В Синсінаті, Огайо., замкнено до тюрми шіснайцятьох соціялістів а їх адвокат говорить, що федеративні власти оскаржили їх о велику зраду за що жде їх кара смерти. Одинокою їхньою провиною є те, що вони видали літературу і виголошували промови проти конскрипційного закона.

В Ґренд Репідс, Міч., засуджено тринайцятьох соціялістів а між ними і секретаря цілої соціялістичної партії за те, що вони ширили проти-воєнну проклямацію соціялістичної партії.

В Сейнт Луйс, Мо., почтовий уряд задержав шість тисяч петицій з зазивом скасованя конскрипційного закона. Чи не діяло ся те саме в Росії за твого панованя, дорогий Николо? Рівнож уряд сконфіскував цілий наклад тижневої часописі "Ст. Луйс Лейбор" не подаючи на се ніякої поважної причини. Отже, Николо, чи віриш нам, що теперішне підсоне Америки найбільше пригоже для незанятих царів і других автократів? Рішай ся!

Все що ми бажаємо тобі сказати то те, дорогий Николо, що всї ті поарештовані і засуджені горожани не переступили ніякого закона, не поповнили ніякої зради, не були вмішані в ніякі заговори, вони не говорили і не робили нїчого такого до чого вони не мались чисто леґального права. Їхні арештованя і засуди се тільки насильство над свободою слова і здавлене найзвичайнійшої свободи і демократії. Все те вказує тільки на безмежний царизм, яким послугують ся тепер "демократичні" урядники в "свобідній" Америці.

Думаємо, що все те убе в тебе всякий сумнів і ти таки приймеш наші запросини приїхати до Америки. Чейже сам бачиш, що відносини тут аж надто добрі для практикованя твойого фаху. Вони кращі чим ти собі уявляєш. Ми сказали то бі лише дещо. Такі випадки як ми тут описали стали в Америці дуже звичайними явищами. Їх є сотками що дня. При твоїй, Николо, помочи і вправі, наші власти безуслівно можуть зробити царат більше ефективним. Хто знає? — при твоїй кермі державою, Америка може цїлковито навернути ся до царату. В той час коли Е. Рут дає свої поради для **нової російської демократії**, ти сьміло можеш приїхати до нас і давати нам свої поради для **нової американської автократії**. Чи не буде се для тебе великою забавою? А воно так тобі до лиця!

Їдь до нас, Николо. Наші урядники приймуть тебе з отвореними раменами. Вони дадуть тобі лучшу посаду ката, чим ти мав в Росії. Тут будеш мати вільну руку робити все після своєї вподоби. Не треба тобі буде гризтись якоюсь там конституцією — в нас се безпотрібне.

Все чого від тебе жадаємо то те, щобись давив як найкраще свободу слова, заборонював циркуляцію соціялістичної і радикальної літератури і всаджував в тюрму всїх тих горожан, котрих можна підозрівати о симпатію мира і демократії. Наші власти карають таких людий як лиш вміють, — але ми віримо, що ти вкажеш їм ще инші способи кари. Привези з собою найновійші винаходи тортурованя, твої найліпші методи шпіонажі, твої випробовані способи нищеня свободи, взагалї забери з собою все, що уважати будеш за відповідне.

Бодри ся, Николо! Свобідна Росія не є лише одинокою країною на сьвітї! Їдь скорше до темної Америки і вживай автократичного раю!

Твій щирий,
"Апіл ту Різ'н".

—o—

ЛИСТ УКРАЇНСЬКОГО САЛДАТА ЗІ СХІДНОГО ФРОНТУ.

Від одного з передплатників нашої часописи т. К. Риба ка, одержали ми до поміщеня в "Р. Н." цїкавий лист його брата, салдата з східного фронту, писаний вже по революції. Понизше містимо обидва листи — нашого передплатника до редакції і його брата салдата. —Писані они по російськи, а ми їх подаємо по українськи. Ред.

Galt, Ont.

Вповажаний тов. Редактор!

Я, Калинїк Рибак, є передплатником Вашої часописи "Роб. Нар." і читаю її завсїгди, бо можу читати по українськи тому, що я є Українець. Тільки я Українець з під "русского кулака", а як Вам звісно, в Росії не вчили по українськи, тому я не можу писати по українськи.

Я одержав лист з фронту, котрий посилаю Вам і прошу Вас, щоб Ви були на стільки добрі напечатати його по українськи в нашій любій газеті "Робочий Народ."

З поважанем,
К. Рибак

ЛИСТ БРАТА.

16-го цьвітня, 1917.

Любий брате!

Повідомляю тебе дорогий мій брате, що я живий і здоровий, чого і тобі желаю з усього серця.

Письмо від тебе я одержав 7-го цьвітня, за що я Тобі дуже а дуже дякую. Гроші від Тебе я одержав еще в осени і про се я вже Тобі писав, що я їх одержав. В першій половині сего місяця я був дома. Дома слава Богу все гаразд; нїчого особливого нема. У нас на фронтї покищо слава Богу все тихо і спокійно, буває навіть так тихо, що декотрого дня й арматного вистрілу не чути. Але се може бути тому, що про ти нас стоять Австрійці і они очевидно більше люблять свободу чим культурні Нїмці. У нас свобода відчуває ся в повнім змислї того слова, а єсли в чім небудь чуєть ся давлене то тільки тому, що ми покищо еще салдати. Але ми любимо тепер імя салдата і любимо йо го так горячо, як саму свободу чоловіка. І той, хто любить свободу чоловіка, хто її шанує і хто її добиває ся не лише для себе але і для других народів, то се наш брат, наш любий друг свободи.

Щоби сказати правду, то нам хочеть ся думати про наш дім, тільки се наші мрії; они були у нас раньше, є і тепер. Але тепер они трохи інші а на вітъ дуже відмінні тепер. Ми знаємо, що не покоривши ворога — центральних монархістів, нам про дім і думати нема чого. Тому ми і вас Американців просимо: поможіть нам скинути Вільгельма!

З тим і до побаченя.

Любячий тебе твій брат,
Прокофій Рибак.

Brantford, Ont.

Дня 24 червня старанєм місцевого відділу У.С.Д.П. відбуло ся в нас загальне віче. Предсїдателював т. М. Крисько. Предсїдатель пояснивши зібраним в коротці цїль скликаного віча, покликав на бесїдника т. Ковалишиного, котрий в двогодинній промові, предста вив присутним короткий перебіг історії людства і описав теперішний несправедливий капіталістичний устрій, з котрим сьвідоме зорґанізоване робітництво веде безперервну боротьбу. Оно прямує до того, щоб змести з лиця землї невольничий сей проклятий лад а на його місце завести справедливий лад соціялістичний. На зазив т. Ковалишиного вписалось кількох нових членів до нашого відділу.

Потім забрав голос т. Лясіньскі в російській мові і пояснив робітникам чому обовязком кождого робітника є належати до партії соц. демократичної та виказав, що лише в ній спасенє всього людства.

Потім велась ще довший час дискусія, в котрій товариші висказували свої погляди і думки. Около шестої години закінчено дебати, предсїдатель в імени відділу подякував бесїдникам за їх труд а зібраним за вислухане промов і всї розійшлись домів з надією на кращу будучність.

П. Шевчук.

УКРАЇНЦІ ПРОВОКАТОРИ В РОСІЇ.

В списках провокаторів, оголошених в Росії находять ся слїдуючі Українці:

И. М. Сироїд, завідатель укр. книгарні "Літературно Наукового Вістника" і **Андрій Веретельник,** — обидва родом з Галичини.

Йосиф Барановський, властитель аптеки в місті Королевці Чернигівської губ., що носив в охранї назвиско "Благовіщенський". Барановський служив в Киевській охранній поліції, при полковниках Спиридовичі і Кулябко. На обовязку Барановського було видавати по ліції соціялістів-революціонерів і членів української "спілки"..

Федір Дмитрович Чабан, (на звиско в охранї "Левко".)

Ананій Захарович Семера, (охранне назвиско "Невідаєв").

Панталемон Федорович Околита, (назвиско охранне — "Маленький").

Мусійчук Николай Александрович.

Всї ті провокатори — селяне волинської губернії. На їх обовязку лежало повідомляти о хранну поліцію про революцій ний рух серед селянства.

Козубський Макар Дмитрович був також агентом Житомирської охранної поліції, але на його обовязку було стежити за розвоєм українського національного руху. Йойо назвиско в охранї було "Махайлов".

Потап Трохимович Зінчук, був шинкарем в державнім шинку і разом служив в Житомирській охранї під назвиском "Залісецький" і давав поліції відомости про селянський революційний рух на Волинї.

Боровий Антін Йосифович, давав ріжні відомости про контрабандистів, перевозивших в Росію революційну літературу. В охранї мав назвиско "Крутій".

Татаренко, фабричний робітник, з міста Бердянська, Таврической губ., член соц.-дем. партії. Служив в охранній поліції з року 1915.

Вже по вибуху революції був членом ріжних комісій і його номіновано в помічники на чальника мілїції.

Берацький Василь Корнійович.

З наведеного тут списку провокаторів Бернацький безпечно був самим видатнійшим. Служить він в охранї давно. Коли був студентом університету, то під назвиском "Полтавський", працював в Одеській охранї. Далї прибравши собі назвиско "Прямий" перейшов на службу в Віленську охрану, звідтам перебрав ся в Псков, Новгород і Вологду, а зрештою, під назвиском "Петров" оселив ся на Волинї і працював в Житомірській охранї.

Всї ті провокатори нинї арештовані і сидячи в тюрмі чекають суду.

Поможіть будові „Робітничого Дому".

Велленд. Онт.

ДО УКРАЇНСЬКИХ РОБІТНИКІВ І РОБІТНИЦЬ.

Товариші Робітники і Робітниці!

Ми члени, У.С.Д.П. в Велленд, звертаєм ся до Вас Товариші і Товаришки в Канадї і Злучених Державах, щоби Ви прийшли нам з матеріяльною помочию на будову "Робітничого Дому",котрий ми вже зачали будувати і вже майже кінчимо будову. Товариші і Товаришвже оголошували тому два роки! Упереджаємо Вас, що ми ки назад, що будуєм "Робітничий Дім", але тоді робота не скінчилась, бо заскочила кріза і ми вспіли лиш купити льот а будови не зачинали. Аж тепер ми вже будову зачали і наші товариші тутейшого відділу У.С.Д.П зложили вже як слїдує:

По $10.00: Н. Харик, О. Мурмилюк, К. Капітан, М. Когут, С. Сирота, В. Федюк, Г. Кофлюк і Н. Салдат.

По $5.00: Т. Грижан, А. Твердохліб і І. Степовий.

Збірка тов. Н. Салдат:
По $10.00: М. Лукат і І. Кирилюк.

И. Балко $3.00.

По $1.00: І. Коваль і С. Омелян.

В. Матвейко 50ц.

З Торонта зложили слїдуючі товариші:

Д. Дерка $2.00.

Н. Колїсник $1.00.

По 50ц.: Г. Равлик і Н. Яшан.

По 25ц.: Т. Калинюк, І. Тинка, Ю. Шалапата і П. Терлецкій.

М. Комар 20ц.

По 10ц.: Н. Шевчук і І. Путник.

Тов. М. Недзельскій зібрав в Сейнт Кетерін:

Н. Івануф $1.00.

По 50ц.: І. Стоф, Х. Е. Драганоф і Ґ. Генюф.

Р. Христов 35ц.

Н. Івануф 25ц.:

Василь Паланецкий $1.00.

Але того всего ще за мало. Бо як відомо, що тепер всьо майже в двоє або і більше подорожіло. Тож ми Товариші остаємось з надією, що Ви не відкажете нашій просьбі і ски нете по можности маленькі жертви. Тим Ви не поможете лиш нам але і сами собі, бо може і Вам кому небудь прийдеть ся переживати в Велленд і знайдете там свою хату, де будете мати право на рівні з другими. Там кождий український робітник по тяжкій безпросьвітній працї в фабрицї зможе найти духовий відпочинок в кругї товаришів робітників і зможе майти мораль ну підпору і взаїмну поміч в тяжкій щоденній боротьбі за істнованє, за право житя, за свободу. Кождий робітник і робітниця зможе найти кождого дня сьвіжу часопись і корисну книжку, а неграмотний щиру поміч в науцї письма; всї українські робітники зможить завсїгди збирати ся і побалакати спільно о наших спільних робітничих і народних справах і подїлитись думками о наших політично-економічних потребах. До нього нарід горнувби ся прихильно незалежно, чи з Галичини родом, чи з російської України. Оно не так, товариші робітники як то діє ся з тими будинками, що ми будуємо для панів і попів, де не маєш права заглянути до середини. Ми всї робітники і робітниці маємо право сходитись в своїм домі. Миж робітники мусимо орґанізуватись і учити ся боротись за краще житє а до сего нам потреба власного даху над головою.

Тож товариші на сім кінчимо і очікуємо на Вашу поміч, за котру з гори складаєм Вам сердечну подяку.

За комітет:
Я. Помейчук, І. Романович, Т. Грижан і Д. Вінтоник.

Гроші і письма просим слати на адресу:
У. POMEYCHUK,
Box 1449, Welland, Ont.
Н. Харик, секр.

В СПРАВІ З'ЇЗДУ.

ПРОПОЗИЦІЯ ЕКЗ. КОМ. У.С.Д.П. В СПРАВІ ЗАГАЛЬНО ПАРТІЙНОГО З'ЇЗДУ.

Товариші! В виду того, що дотепер заледви два відділи на шої партії прислали свої рішеня в справі пропозиції скликаня загально-партійного з'їзду на днях 29-30 і 31 липня в Віннїпегу, поставленої С.О.К. і в виду того, що час до пропонованих днів з'їзду є вже рішучо за короткий на очікуване на рішене прочих відділів в сій справі а відтак на всї потрібні приготованя, виготовлене програми з'їзду і пр. Екз. Ком. дає під розвагу всїм віддїлам і членам нашої партії свою викликану конечністю поправку до пропозиції С.О.К., а іменно щоби з'їзд відбув ся на днях **16, 17, 18 і 19-го серпня с. р.**

Се позволить нам приготовати з'їзд як належить ся.

Е. К. звертає ся до всїх віддїлів нашої партії, щоби они сейчас же, на найблизших своїх мітінгах рішили:

Чи они годять ся, щоби з'їзд відбув ся на днях 16, 17, 18, і 19-го серпня?

Чи они годять ся, щоби з'їзд відбув ся в Віннїпегу так як пропонує С.О.К., чи пропонують яку иншу місцевість для з'їзду?

Ті рішеня просиськя ся товаришів секретарів негайно вислати до Е. К., щоб они були в його руках найдальше до 15-го липня, себ то до півтора тижня. Тільки звертає ся увагу то варишам, щоби сеї справи вже раз не занедбати.

Е. К. одержавши рішеня всїх віддїлів, сейчас же поробить всї приготованя до з'їзду.

Так, до дїла товариші.

За Екз. Ком. У.С.Д.П.
В. Н. Колїсник,
секр.

P. S. Тов. секретарі віддїлів повинні подати число голосів тих, що будуть за з'їздом, тих, що будуть проти з'їзду і тих, що не схотять голосувати зовсїм.

В. Н. К.

—o—

Гамілтон, Онт 24. VI. 1917.

Дорогі Тов.! Гамілтонський віддїл У. С. Д. П. відбув мітінг для 21. VI., на котрім взято на першім місци під розвагу партійний з'їзд У.С.Д.П. По довшій дискусії взято справу під голосованє. Щоби з'їзд відбув ся 29—30—31 липня голосувало 23; проти 3; невтральних було 4 голоси.

Так само переголосувалось на кадидатів, котрі були поставлені до контрольної комісії С.О.К. Вислїд голосованя представляєсь так: т. Скорейко дістав 1 голос; т. Еремійчук дістав 4 голоси; т. Марак 28 голосів; т. Карвацкий 24; т. Мігай чук 14; т. Кудеревко 15; т. Колїсник 6; т. Зусман 1.

С. Г. Аронець, секр.

Віннїпеґ, Ман.

Віннїпеґський Віддїл У. С. Д. П. на своїм адміністраційнім мітінгу дня 26-го червня с. р. за явив ся одноголосно за пропозицією скликаня загально-партійного з'їзду на днях 29—30—31 липня в Віннїпегу.

І. Тимошик, секр.

ДО ТОВАРИШІВ У.С.Д.П. В CROWS NEST PASS І ЧЛЕНІВ 18-го ДІСТРІКТУ "U. M. W. of A".

Сим повідомляю, що я не буду кандидувати на заступника президента при будучих виборах, а се з причини великого непорозуміня між членами й урядниками, котре панує вже довший час.

Складаю подяку всїм тим, що докладали всїх старань для попертя моєї кандидатури.

Ваш в боротьбі,
Н. Д. Ткачук.

Вийшла з друку нова книжка
Гр. Ф. Семешка
В ЧАСИ ВІЙНИ.
(Хронїка з житя засланців на Сибірі в часи сеї страшної війни).
Книжка видана накладом Української Федерації Америк. Соціялістичної Партії.
Містить в собі 88 сторінок друку, ілюстрована 20 малюнками.
ЦІНА 40 центів.
Замовляти можна в редакції "Робітника" **2335 West 11 St. Cleveland, Ohio** і у всїх відділах Укр. Фед. Соц. Партії.

ARCHIVES OF ONTARIO
TORONTO

КОМЕДІЯНТ ЧИ ДУРИСЬВІТ?

Редактор "Роб. Слова" І. Стефаніцкий пише сам про себе, що будьтоби він єсли що не зо всім освободив арештованих торонтонських товаришів, то на всякий случай дуже богато поміг їх освобожденю. Тимча сам фактом є, що торонт товаришів освобождено на приказ з Оттави і що Стефаніцкий хіба для спекуляції, явився на поліції аж другої днини, тоді, коли прийшла з Оттави відповідь, щоб арештованих випустити.

Він пише, що йому дано наказ надрукувати в "Р. С.", щоб члени торонт. відділу більше не сходили ся на мітінги, хоч такого наказу поліція не мала права йому давати, бо ані Стефаніцкий, котрий не був жадним урядником відділу, ані його газетка, яка не є ані органом торонт. відділу ані органом поліції, не може відвічати за відділ У.С.Д.П.

Дальше, він пише в новинці п. з. "Редактора "Р. С." обвинувачують", що його потягнено до судової відвічальности за наведені ним в тіжке новин ції слова, (котрих ми з браку місця не цитуємо), як "зрадника і ворога властий". В одним місци пише, що за ті слова його потягнено до відвічальности, "в другім говорить, що він" зажадав відложеня суду над ним з огляду на те, **що суд його не повідомив о що його обвинувачують** і не приготований до оборони."

Колиж і як він довідав ся отже, що його обвинувачують за ті слова, які він наводить?

Дальше наш герой пише, що буржуї завзяли ся знищити "Р. С." нищучи його редактора, бо "Р. С." їм "надоїло коль кою в серцю" бо, каже" і справді жадна друга робітнича газета не виступала так остро в обороні робітників як се робило і робить "Р. С." Тому він закликає прихильників і передплатників "Р. С." і соціялістів, щоб збирали фонди на "переведене процесу над "Р. С." і його редактором Стефаніцким".

Ми знаємо, що нагляд над пресою має цензор і він, коли часопись а відтак потягає ся всего накладає свою "руку" на часопись а відтак потягають редактора до відвічальности. Ми не тільки що знаємо се з інструкцій, які кожда редакція дістає від цензора, але знаємо і з досьвіду. Нашому редакторови цензор загрозив був $5.000 кари або 5 літною тюрмою, або одним і другим, але також і конфіскатою часописи і її майна. Тільки після виясненя справи та даної певної запоруки небезпека минула і ми зовсім не робили з приводу того випадку жадного шуму. Чому в випадку з Стефаніцким не цензор а хто інший має з ним до діла, чому Стефаніцкого чіпають а "Р. С." лишають в спокою — се хіба лише Стефаніцкий знає.

Очевидно ту "Р. С." ніпричім.

"Товариш" — Торонто, Онт.

— Вашої дописи не помістимо. Що "революційний комітет", котрий збирає в Торонто "революційний фонд" хотів той фонд висилати до Мілюкова, то ми тому не винні. Видно, що той комітет не дуже "революційний". На всякий случай добре, що товариші не допустили, щоби гроші були вислані на адресу Мілюкова, але настояли, щоб їх вислано на адресу тов. Чхеідзе. На будуче наші товариші нехай посилають вся кі фонди до Екз. Ком. нашої партії, після ухвали оттавської конференції. Що до тов. Л., то винен сьому той, кому поручено гроші вислати.

А. Степковский, — Medicine Hat, Alta. — Наші уваги — для тих, що пишуть до "Р. Н." — не відносили ся до Вас.

Р. Рубанець, — Shumacher, Ont. — Витинки відіслалисьмо. Дякуєм.

В понеділок і вівторок, 9 і 10 липня можна побачити в "Palace" театрі на Селкірк ул. прегарну драму **"Idle Wives"**. "Є се штука яка обнимає в собі усе людство" — сказав один нюйоркський критик. Ся штука представляє загальне невдоволене, яке проявляє ся у всіх клясах суспільства. Вона представляє в собі сильну моральну лекцію для мущин женщин які розводять ся, для дівчат, робітників і робітниць, які часто невдоволені в своїм житю. Ся штука ілюструє до чого невдоволене прямує. Вона показує в одним місци упадок дівчини, яка не повинує ся родичам, котрі бажають її добра. Дівчина утікає з дому, а після сего слідує й сподіваний результат.

ПРОСЬБА.

Отсим прошу всіх моїх довжників в Канаді і Америці, щоби вирівнали свой довг. Хто не заплатив довгу, буде оголошений публично по часописях. Отже довжники з Гемилтону, Вінніпегу, Мус Джо, Едмонтону і других міст, поспішіть з своїм довгом.

Geo. Bachman
6 Ave E. No 626 Calgary, Alta.
(25,26)

PALACE ТЕАТР

SELKIRK AVE. МІЖ ПОВЕРС І ЕНДРУС.

Дня 6 і 7 липня т. є. в пятницю і суботу буде продовжене штуки "PHANTOMAS" в 3 діях. Є се інтересна історія з кримінального житя.

Пічнесь нова серія п. з. "THE GIRL FROM FRISCO". Головними акторами штуки є Mary Sais і T. Bordman одні з найлучших сьвітових акторів.

Дня 9 і 10 липня, т. є. в понеділок і вівторок виставлена буде по раз перший в північнім Вінніпегу одна з дуже поучаючих драм п. з.

„The Idle Wives"

Штука ся дає науку старим і малим та показує як треба жити в будучности. Користайте з сеї небувалої нагоди, а научитесь дечого.

Штука складає ся з 8 дій і виставляє ся ціла нараз. Обовязком всіх женщин, мущин і дітий прийти коньше на сю штуку. Ціна 10ц. і 5ц.

В інших театрах міста брали за вступ на сю штуку 25ц. Женщини і діти приходіть днем, бо вечером тяжко буде дістати місця. Приходіть до нашого театру а будете бачити щось нове і цікаве.

РОБІТНИКИ І РОБІТНИЦІ! Чи ваше домашне жите є таким про яке ви мріяли? Прийдіть же побачити штуку "THE IDLE WIVES".

Приходіть робітники, приходіть робітниці, приходіть дівчата!

ЧИТАЙТЕ, ПРО ВЕЛИКУ І СУМНУ НОВІСТЬ: ПРО УКРАЇНСЬКИЙ НАРОД В ГАЛИЧИНІ! — АВСТРІЯ ЗРАДИЛА ГАЛИЦЬКИХ УКРАЇНЦІВ!
Бібліотека "Новий Сьвіт" випустила з друку книжочку п. з.

"Відокремлене Галичини"

Написав В. Левинський.

Як в 1848 р. так і в теперішній війні Австрія зрадила галицьких Українців. В східній Галичині Австрія вивішала на шибеницях тисячі Українців, а в її тюрмах не бракує і сивоволосих українських старців і маленьких дітий. А чого не могли доконати шибениці і тюрма — доконав перед смертію цісар Франц Йосиф І. Рівночасно з проклямованем польської незалежної держави він заповів і "відокремлене Галичини". Український народ віддав на ласку і неласку польської шляхти. І так-то в нову неволю попав весь наш народ! Ним розпорядились так, як в часах панщини розпоряджував ся пан зі своїм рабом.

В книжочці є описана боротьба українського народа від 1848 р. за що і кільки наш народ проляв крови і кільки то впало жертв в боротьбі за його слушні, сьвяті права і що з ним сталось в теперішній війні? Є також описано, що робили і зробили українські парламентарні посли, високі укр. "політики" і "Українське Корпоративне Підприемство у Відни".

Замовляйтеж і ширіть сотками при кождій нагоді книжочку "Відокремленя Галичини.

Ціна 12ц. 25 за $2.50. — 100 за $8.00. — 250 за $16.00.

ВИЙШЛА З ДРУКУ
РОБІТНИЧА ЧИТАНКА Ч. II.

Зміст:
Ів. Гилька: "На чужині та в дома"; Гордон Най: "Чому я є революціонером"; А. Бебель: "Міжнародність"; Ів. Франко: "Руїна величі старинного сьвіта". — "Причини землетрясень" і "Коли настане кінець сьвіта".

Ся книжочка містить красні статї і є дуже наукова. Ширіть же її при кождій нагоді.

Ціна 10ц. — 25 за $2.00 — 100 за $6.50.

За обома книжочками пишіть на адресу:

"NOWYJ SWIT"
Box 1051, Montreal, Que. Canada
Без гроший не висилає ся.

ПОЗІР, УКРАЇНЦІ, ЧИТАЙТЕ! В сім тижни вийшла нова на 160 сторін з 2 воєнними мапами і дуже гарними військовими образками книжка під заголовком

З ТЕРЕНІВ ЕВРОПЕЙСЬКОЇ ВІЙНИ

Хто хоче довідати ся, як війна вела ся і відбувала ся в краю, в колицях йому добре знаних; хто цікавий на ті всї горя, злидні і муки в краю підчас нападу Москалів і потім, коли Москалїв виганяли; вкінци хто цікавий знати, як тепер виглядає в тих околицях в краю, де війна далї ведеть ся нехай прочитає нашу книжку а буде мати про все те докладний образ і поняте. В книжці є також спис побитих, ранених і полонених Русинів-Українців, що були при галицьких і буковинських регіментах. Неодин знайде в тім списї імя свого кревного або сусіда або знакомого і буде знати, яка доля підчас війни їх постигла. Богато книжок вже не остало ся, тому треба спішити ся з замовленями. Ціна книжки з пересилкою 50 центів. Гроші слати стемпсами або моні-ордером також готівкою в листї на адресу:

Агентам і Книгарням значний опуст.

SKLAD KNYZOK
P. O. BOX 81, PERTH AMBOY, N.J.

ДР. ІВАН К. ПАЗДРІЙ

перший і одинокий Укр. лїкар у Вінніпегу.

Має свою канцелярію при **259 Селкірк Евню.**
Доходячих пацієнтів принимає від 2—5 год. поп. і від 7—9 веч.
Телефон: **Ст. Джон 1506.**

Під управою Др. І. К. Паздрія виробляє ся у власній аптеці всякого рода лїки, після найновійшої штуки лїкарської.

Кождий — хто лише, захоріє на будь яку слабість повинен писати залучаючи 3 ц. марку, а у відповідь дістане пораду, або припоручить ся йому брати відповідні лїки. — Адресуйте так:

DR. I. C. PAZDREY
259 SELKIRK AVE. WINNIPEG, MAN.

МОНТРЕАЛ. КАНАДА.

МУЩИНИ!

Будьте отверті з Вашою недобою і звертайтеся до руського Доктора М. Г. ТУНА, який увічнив 17 літнім Христом, курс. Спеціялїста по пат. Бальзами-Лікарів Він лічить Венеричні Тайні хороби мужчин і женщин. — Чи Ви терпите? розстроєн жулудка, бездонн, проносном, почервонінем хоробами, різачком, погонни травленем, хоробою відхідної кишки. геморої, солодінем, катаром, розстроєм, невральгією, нарвовими припадками, опухоя, переліжем, водянкою, розстроєм міхура, цукровою слабостию, задишкою, болем голови, безсонностию. запаленем легких, хоробою очий, зменшенни болїзнями, золотухою, почервонінем, звучанем, кашлем, пропасницею, недаворочностю, хоробою шиїри, онімінем, надиром глаів, хоробою мирок, застуджен хребетного стоса, лечінем, ревматизмом, спазми, хоробом ух, всякими ранами, і короетою. Коли Ви не дістали помочи в других лікарів і слабість задержилась і стала хронічною,то не отчайтесь і звертайтесь до одиного українсько-руського-польського спеціяліста, а він своїми 102 спеціальними бальзами-медицинами, зробленими з чистого европейського зіля, вилічить Вас.

На запити відповідаю сейчас.

DR. M. H. THUNA
SPECIALIST
427 Main St.
Montreal, Que. Canada.

ДОБРЕ ЗНАНА
УКРАЇНСЬКА ГОЛЯРНЯ
містить ся на
142 HIGGINS AVE.
Хто лиш хоче бути по модному обстрижений та старанно обголений
нехай зайде до нас. Тут робить стало трох голярів. Хто раз зайде до нас, буде певно стало ходити а з нашої роботи буде завсїгди вдоволений. Наша адреса:
142 HIGGINS AVE.
в другім бльоку на полудне від Сіпіарської стації.
И. Шасталь, властитель.

Прошу не забути, що
УКРАЇНСЬКА РЕСТАВРАЦІЯ
містала перенесена з 144 Логан ave. на
177 HENRY AVE.
Від Сі-Пі-Ар стації 1 блок на полудне як також і те, що там можете дістати сьвіжу і здорову їду прилагоджену на старокраєвий або тутешний спосіб Ціни від 5 до 50 цнт. Отворено від 6. год. рано до пізна в ночи.
П. Малкович, властителька.

ХТО ХОЧЕ МАТИ
гарно острижене свое волосе, — хай зайде до
УКРАЇНСЬКО - ПОЛЬСЬКОЇ ГОЛЯРНІ
на низше подану адресу:
A. Semkowicz
619 Selkirk Ave. Winnipeg.

УКРАЇНСЬКА КНИГАРНЯ
в Гамілтоні

має на складі ріжні книжки, портрети, картки і т.п.Жадайте наш катальог, а ми Вам вишлемо даром.

Тут подаємо лише деякі з наших книжок, а то:

Фільософія штуки	50ц
На вічну память Т. Шевченкови	60
Причта про воду	5
Візита черв. Дружини	10
Сила і краса В. Винниченка	25
Мойсей поема І. Франка	25
Що думають соціялісти	10
Ювілейна збірка	25
Вандрівки Чванківського	50
Порадник для женщин	15
Відокремлене Галичини	12
Любенський Монастир	10
Революція в Росії	15
Хитра Механїка	15
Два брати	15

і т. д. і т. д. і .т д.

Портрети Т. Шевченка, правдива фот. знимка ріжної величини по цїні: 30ц, 50ц, 80 і $1.50. Фотогр. картки Шевченка по 10ц. — Великі фотографії "Велика Демонстрація в честь рос. революції (Сьвято в Гамілтоні) ціна 60ц з пересилкою за 1 образ. Маємо на продаж українські і англїйські домашні друкарні. Приймаємо замовленя на ріжні печатки і т. д.

Наша книгарня має свої філії (Укр. Кн.) в Отаві на 261 Rochester St. і в Brantford. Ont. на 108 Market St.

Замовленя шліть або приходіть до котрої будь з наших книгарень, а дістанете всьо. Адреса наша є:

UKRAINSKA KNYHARNIA
14 Barton Street E.
Hamilton, Ont.

"УКР. НАР. КАСА ХОРИХ" В ТРАНСКОНІ, МАН.

дає своїм членам на випадок хороби **запомогу по $7.00 через перших 12 тижнів і половину тої суми через других два-найцять тижнів вже після 3 місяців членської приналежности; виплачує посмертного $300.00 після року членської приналежности.**

Женщини - членкинї дістають запомогу в часї пологової слабости.

Членська вкладка виносить лише 50ц. місячно.

Інформації і статути можна дістати в льокали "Читальні ім. Т. Шевченка", де 'У.Н.Е.Х.' відбуває свої мітінги кождого четверга вечером, або в секретаря:

S. Dubas
Box 208, Transcona, Man.

ЧИ ГОСТИЛИ ВИ КОЛИ
у М. ГАВРИСИШИНА
Коли ні, то загостїть на обід.
НА 267 SELKIRK AVE.
Winnipeg, Man.

У ВСЯКІЙ ПОТРЕБІ
вдавайте ся до адвокатів
SUFFIELD & GORSEY
Barristers, Solicitors, Notaries, Etc.
Они перепроваджують судові і кримінальні справи. Говорять по українськи. П. Горсей широко звісний в робітничих кругах.
Офіси їх находять ся в:
AVENUE BLOCK
265 Portage Ave.,
(4 поверх), Winnipeg, Man.
Телефон: **Main 5676.**

ЧИТАЙТЕ БО СЕ СПРАВЖНЯ НОВІСТЬ

Прегарно ілюстрований
КАЛЄНДАР "НОВИЙ СЬВІТ"
На Рік 1917

Такого календаря як сей в українській мові не було ще ніколи. Старих, оклепаних імен сьвятих робітники вже до сить начитали ся з року на рік в кождім календарі. "Новий Сьвіт" подає натомість щось нового, небувалого, а заразом щось пожиточного і поучаючого.

Календаріюм "Нового Сьвіта" є зладжене з житя славних людий та з найважнійших дат в історії боротьби народних мас з ворогами поступу і волї. Тому сей календар є дійсним жерелом знаня і осьвіти для кождого робітника, що бажає фактів науки і правди, а не байок і обіцянок.

Дальше є в нім много гарних річий до читаня: оповіданя, розвідки, поезії, нові робітничі коляди, — а все те гарно ілюстроване образками з житя робітничої кляси і великої війни; "Червоний Прапор" ілюстрований 6-ма боєвими образками. Віддїли повинні замовляти сей календар в більшій скількости і ширити при кождій нагоді.

Не відкладайте-ж замовлень.

Ціна: Один 30 ц. з пересилкою 5 за $1.25; 10 за $2.25; 25 за $4.00.

Без гроший не посилаємо.

Адресуйте:
NOWYJ SWIT
Box 1051 Montreal, Que.

АДРЕСАР
У.С.Д.П.

Екзекутивний Комітет У.С.Д.П.
Адреса:
Executive Committee of the U. S. D. P.
Box 3658 Winnipeg, Man.

Західний Окружний Комітет (Альберта і Бр. Колюмбія).
Секретар:
N. Tkaczuk,
Box 830 Fernie, B. C.

Східний Окружний Комітет (Онтеріо і Квебек)
Секретар:
J. Demediuk
Box 64, Hamilton, Ont.

АДРЕСИ СЕКР. ВІДДІЛІВ.

АЛБЕРТА.

LETHBRIDGE, ALTA.
Wm. Gontash
Box 40, Stafford Village, Alta.

CANMORE, ALTA.
N. D. Tkachuk Box 31

MEDICINE HAT, ALTA.
I. Nykolaychuk, 630—8-th St.

BELLEVUE, ALTA.
Wilna Dumka
F. Mokriy, Box 45

COLEMAN, ALTA.
Society "Nadia"
O. Mokrey, Box 158

VEGREVILLE, ALTA.
Borotba za Woliu
J. Boychuk

БРІТІШ КОЛЮМБІЯ.

FERNIE, B. C.
Tow. "Wolia"
W. Moysiuk, Box 510

MICHEL, B. C.
F. Mychayluk, Box 89

САСКЕЧЕВАН.
REGINA, SASK.
"Prawda"
W. Purich, 2023 McDonald St.

MOOSE JAW, SASK.
Tow. Zoria
T. Hryceniuk, 410 Home St. W.

МАНІТОБА.
WINNIPEG, MAN.
N. Bojchuk, 737 Redwood Ave.

ELMWOOD, MAN.
N. Mycak,
Box 143, Louis Bridge

TRANSCONA, MAN.
J. Hooth Box 208

ОНТЕРІО.
COBALT, ONT.
M. Shamley,
Box 84, Giroux Lake, Ont.

SAULT STE. MARIE, ONT.
Al. Gerylewych Box 282

ST CATHERINE, ONT.
I Hawryliuk 174 Ontario St.

OTTAWA, ONT.
Society "Nowe Zytie"
J. Kassian
Chateau Laurier Kitchen

TORONTO, ONT.
J. Petriw, 63 Cameron St.

WEST TORONTO, ONT.
J. Babuniak, 531 Perth Ave

WELLAND, ONT.
N. Charyk Box 908.

TIMMINS, ONT.
G. Rubanetz
Box 141, Shumacher, Ont.

HAMILTON, ONT.
M. Jeremijchuk, Box 64.

КВЕБЕК.
MONTREAL, QUE.
Tow. Borba,
John Juzenko, 991 Ethel St.

ВИЙШЛА З ДРУКУ НОВА дуже гарна і агітаційна КНИЖКА "ХИТРА МЕХАНІКА"
(переклад з російського)
Книжка ся описує всї державні і урядові махінації та панські "зделки". Крім того, що она дуже поучаюча, то ще й смішна. Поспішайте з замовленями, бо наклад не великий. Замовленя і гроші можна надсилати на адресу:
C. Colody
Box 331 Toronto, Ont.
Ціна 15 центів.
Для Книгарень і організацій значний опуст.

Вже вийшов з друку

Кишенковий Словарец і

Укр.-Англїйський і Англ.-Український

оздоблений золотими витисками і гербом України оправлений в мягонькy скірку і поязбучний реджістер український і англїйський.

448 сторін **$1.50**

Поручаємо також Вшов. Родимцям свій богато ваосмотрений склад книжок, грамофонів, скрипок, і всяких ин ших музичних інструментів.

Пишіть по катальог книжок і музичних інструментів на адресу:

Ruska Knyharnia
848-850 Main St. Winnipeg, Man.

ARCHIVES OF ONTARIO
TORONTO

РО

РІК IX. Ч. 27.

До

РОСІЙСЬКІ ВІЙСЬКА ЗД ЛИ ГАЛИЧ.

Лондон, 11 липня. — П градський кореспондент Р ра доносить телеґрафічно російська армія під пров ген. Корнілова здобула Галич, котре уважає ся ст гічним ключем до Львова.

Російські війська прол ли австрійсько - німец фронт між Галичем і Кар ми.

Від 2 до 8 липня російсь ська під проводом ген. К лова взяли в полон 14,000 них бранців і здобули 55 а з котрих 12 були армати т го калїбру.

На случай, колиб росі війська здобули Львів або вель, то австрійсько-ні ким військам прийде ся ц ти ся з цілої лінії на сх фронтї.

КОНСОЛІДАЦІЯ РОСІ КОЇ ДЕМОКРАТІЇ.

Петроград, 10 липня. — жним кроком,який зроблен в напрямі консолїдації рос кої демократії і зміцненя т рішного кабінету прем Львова, є утворене "центр ного екзекутивного коміт в Петрограді, президентом трого став Н. С. Чхеідзе. комітет буде репрезента всеросійского конґресу Робітничих і Салдатських слів, головою котрого є Чхеідзе. Центральний тет складає ся з 300 член чого 50 було вибраних п градською Радою Роб. і Послів, що вказує, що она дальше відіграє важну р Ріжні Ради продовжають істноване, але тепер они п гати-муть центральному тетови.

Так, отже, повстав заго російський демократичний лямент, котрий буде власть поки установчі збо зорґанізують сталих репр таційних інституцій.

ПОЛІТИЧНА КРІЗА В НІМЕЧЧИНІ.

Німеччина опинила ся найповажнійшою політи крізою в часї війни. Уст не канцлера фон Бетман вега вже майже певне. Н го місце кайзер правдоп но назначить канцлером маршалка фон Гінден Кайзер також прийме рез ції віцеканцлєра Д-ра. Юнкри будуть старати с ничних справ Д-ра. Ал Цімермана.

Юнкри будуть страти с би адмірал фон Тірпіц ста цлером або міністром ма ки.

РУХ ЗА РЕФОРМАМИ МЕЧЧИНІ КРІПША

Визначні консерватисти но з соціялїстами домага тепер зміни виборчої си

Взивають райхстаг до ч

Берлїн, 6-го червня. ред отворенем парлям ної сесії, екзекутивни конституційний комітет шли ся на засїдане.

На засїданю бувший тар Цімерман говорив пр носини Німеччини до нев них країв.

Кімната, де засїдали була переповнена чл райхстагу, бо сподівали